

FEDERALE POLITIE
DIRECTIE VAN DE OPERATIONELE
POLITIONELE INFORMATIE
Dienst Beleidsgegevens

VEILIGHEIDSMONITOR 2009

Analyse van de enquête voor de
provincie Vlaams-Brabant

Ellen VAN DEN BOGAERDE
Isabelle VAN DEN STEEN
Annelies DE BIE

o.l.v.
Patrizia KLINCKHAMERS
Marc VANDENDRIESSCHE

Verantw. uitgever :
Federale Politie - Directie van de operationele politionele informatie
Fritz Toussaintstraat 8, 1050 Brussel

Inhoudstafel

<i>Inhoudstafel</i>	3
<i>Inleiding</i>	5
<i>Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête</i>	6
1.1. De steekproef	6
1.2. Responsgraad in Vlaams-Brabant	6
1.3. Profiel van de respondenten van Vlaams-Brabant	7
<i>Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen</i>	9
2.1. De buurtproblemen in de provincie Vlaams-Brabant	9
2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in Vlaams-Brabant	10
<i>Hoofdstuk 3 : Onveiligheid</i>	10
3.1. Onveiligheidsgevoelens in de provincie Vlaams-Brabant	11
3.2. Het mijdingsgedrag in de provincie Vlaams-Brabant	12
3.3. Het ingeschat risico dat men slachtoffer wordt in de provincie Vlaams-Brabant	14
3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in de provincie Vlaams-Brabant	16
<i>Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap</i>	17
4.1. De delicten op huishoudensniveau in Vlaams-Brabant	17
4.2. De delicten op persoonsniveau in Vlaams-Brabant	19
4.3. Melding en aangifte	21
4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number”	21
4.3.2. Delicten op huishoudensniveau	21
Melding	22
Aangifte	23
4.3.3. Delicten op persoonsniveau	24
Melding	24
Aangifte	25
<i>Hoofdstuk 5: Laatste delict</i>	26
5.1. Melding	26
5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact	27
<i>Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap</i>	28
6.1. Frequentie en aard van de contacten	28
6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten	28
<i>Hoofdstuk 7 : Politiefunctioneren</i>	30
7.1. Globale waardering van het functioneren van de politie in België	30

7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :	_____ 31
7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :	_____ 32
7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep	_____ 32
7.5. Waardering van de verschillende politietaken	_____ 34
7.6. De wijkagent	_____ 35

Inleiding

Dit rapport geeft de belangrijkste resultaten weer voor de provincie Vlaams-Brabant van de bevolkingsenquête «Veiligheidsmonitor 2008-2009», die werd uitgevoerd in het eerste semester van 2009. Deze enquête werd in opdracht van de Minister van Binnenlandse Zaken uitgevoerd door de dienst Beleidsgegevens van de Directie van de operationele politionele informatie van de Federale Politie. De dataverzameling gebeurde door GfK Significant, een onafhankelijk, extern onderzoeksbureau.

Het is reeds de zevende enquête die werd afgenomen op federaal niveau. De vragenlijst van de Veiligheidsmonitor heeft sinds zijn start in 1997 geen ingrijpende wijzigingen ondergaan die een invloed kunnen hebben op de vergelijkbaarheid. Zodoende is het mogelijk een zicht te krijgen op trends doorheen de jaren (1997-2009).

De Veiligheidsmonitor omvat vragen inzake buurtproblemen, onveiligheidsgevoelens, slachtofferschap en aangifte, de contacten tussen burgers en politiediensten, de werking van de politiediensten en de achtergrondkenmerken van de respondent.

De resultaten van de enquête zijn onderwerp van verschillende tabellenrapporten, met name een federaal rapport, een vergelijkend rapport (federaal, gewesten, provincies, gemeentetypen en politiezonecategorieën), het tabellenrapport op niveau van de gerechtelijke arrondissementen en de lokale rapporten (per politiezone of gemeente). De geanalyseerde resultaten in dit rapport zijn gebaseerd op de cijfers uit het vergelijkend rapport.

Voorliggend rapport omvat de grote tendensen van de Veiligheidsmonitor 2009 op niveau van de provincie Vlaams-Brabant en geeft de statistisch significante verschillen weer tussen 1997 en 2009.

Het eerste hoofdstuk van dit rapport is gewijd aan de steekproeftrekking, de responsgraad en de profielen van de respondenten.

Het hoofddeel van het rapport omvat zes hoofdstukken die elk één van de grote thema's van de enquête bespreken: de buurtproblemen, de onveiligheid, het slachtofferschap, de contacten van de slachtoffers met de politiediensten, de contacten tussen burgers (niet-slachtoffers) en politiediensten en de werking van de politiediensten.

Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête

1.1. De steekproef

De steekproef omvat de Belgische populatie van 15 jaar of ouder. Voor de representativiteit van de steekproef zijn de respondenten willekeurig getrokken uit een telefoonbestand. Om het aselechte karakter van de steekproef te behouden, is bij de telefonische enquête die persoon uit het huishouden gekozen die het eerst jarig zou zijn (de « verjaardagmethode »). De samenstelling van deze steekproef komt uit twee bronnen: de lokale monitoren enerzijds en de gerealiseerde enquêtes specifiek voor het federaal niveau anderzijds.

Op de steekproef werd een prestratificatie toegepast, rekening houdend met de verdeling van de bevolking (15-jarigen en ouder) over de verschillende gewesten, provincies en gemeentetypes. De respondenten werden vervolgens willekeurig gekozen per territoriale entiteit. In functie van deze verdelingen, werd in 2009 het totaal gewicht van de 36.948 personen die de federale steekproef telt, herleid tot 12.000, bepaald voor elk van de territoriale entiteiten.

Verder werd ook een poststratificatie toegepast op de federale steekproef volgens de geslachts- en leeftijdscategorieën. Deze poststratificatie werd gerealiseerd op provinciaal niveau en op het niveau van de gemeentetypes. Deze poststratificatie is van belang gezien bepaalde groepen uit de populatie over- of ondervertegenwoordigd zijn in de steekproef van bevraagde respondenten.

In de provincie Vlaams-Brabant werden 3082 gezinnen bevestigd. Volgens hetzelfde principe van poststratificatie werd na herweging dit aantal herleid naar 1194.

1.2. Responsgraad in Vlaams-Brabant

Om de 3082 telefonische interviews van de Veiligheidsmonitor 2009 te realiseren, werden 5598 nummers gebruikt, waarvan er 539 geen aanleiding gaven tot een communicatie. Rekening houdend met het aantal weigeringen (1424) en aantal weigeringen tijdens het interview (11), kunnen we de responsgraad berekenen. De responsgraad bedraagt 68%, wat een hoog percentage is voor een telefonische enquête. De respons ligt een stuk hoger dan het nationaal gemiddelde van 63% respons. De medewerking werd sterk gestimuleerd door de officiële introductiebrief, getekend door de gouverneur van de betrokken provincie en verstuurd aan de potentiële respondenten. Deze personen konden ook gebruik maken van een groen nummer om de echtheid van de enquête te controleren en om bijkomende informatie aan te vragen.

$$\text{Responsgraad} = \frac{\text{aantal gerealiseerde enquêtes}}{\text{aantal gerealiseerde enquêtes} + \text{weigeringen}}$$

Contact	5059
Aantal afgenomen enquêtes	3082
Afspraak (later terugbellen)	34
Weigering om deel te nemen (hard, zacht, vanwege meeluisteren)	1406
Weigering om deel te nemen tijdens het interview	11
Weigering om deel te nemen via telefoon	18
Geen Frans of Nederlands	90
Fysische onmogelijkheid tot deelname (ziekte,..)	298
Afwezig gedurende de periode van enquêtering	120
Geen contact	539
Geen antwoord	367
Antwoordapparaat	156
Bezet	16
Totaal	5598

Fig. : Aantal uitgevoerde telefonische contacten in Vlaams-Brabant om 3082 enquêtes van de Veiligheidsmonitor 2009 te realiseren. Op basis hiervan kan de responsgraad berekend worden: deze bedraagt 68%.

Wat betreft het profiel van de weigeraars blijkt het vooral om 65-plussers en vrouwen te gaan.

1.3. Profiel van de respondenten van Vlaams-Brabant

De verdeling van de steekproef werd vergeleken met de werkelijke verdeling van de populatie van de provincie, voor wat betreft leeftijd en geslacht. De steekproefverdeling mannen/vrouwen komt sterk overeen met de populatieverdeling.

De meest representatieve leeftijdsgroep is deze tussen 35 en 49 jaar. De minst representatieve leeftijdsgroepen zijn de jongste klassen, deze tussen 15 en 24 jaar en tussen 25 en 34 jaar, zij beschikken waarschijnlijk eerder enkel over een GSM en niet over een vast toestel. De hogere leeftijdsklassen (50-64 jaar en de 65 plussers) daarentegen zijn oververtegenwoordigd in de steekproef.

Een poststratificatie, een herweging volgens leeftijd en geslacht van de respondenten, werd uitgevoerd zodat de steekproef een weerspiegeling vormt van de populatie in Vlaams-Brabant. Dit betekent dat er aan elke respondent een groot of klein gewicht werd toegekend naargelang de categorie (van leeftijd en geslacht) waartoe hij behoort onder- dan wel oververtegenwoordigd is in de steekproef.

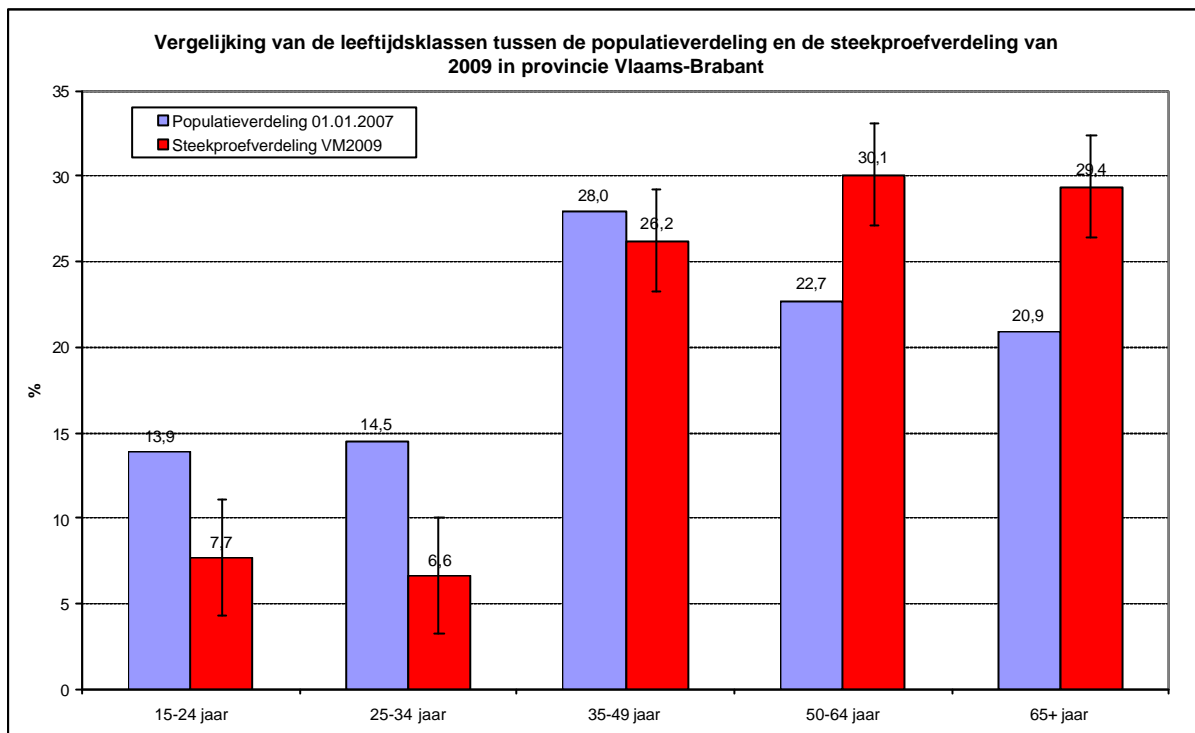

Fig. : Verdeling van de populatie en de steekproef naar leeftijd in de provincie Vlaams-Brabant. De totale bevolkingsomvang (personen vanaf 15 jaar) bedraagt 874.594.

Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen

2.1. De buurtproblemen in de provincie Vlaams-Brabant

In het geheel van de buurtproblemen zijn er 2 situaties die, meer dan andere, een probleem lijken te zijn in de buurt: onaangepaste snelheid in het verkeer (62%) en inbraak (50,5%). Ruim de helft van de inwoners van de provincie Vlaams-Brabant beschouwt deze twee situaties als "helemaal wel" of "een beetje" problematisch. Ze behoren ook op federaal niveau tot de meest problematische.

De volgende situaties worden door ruim een op drie respondenten als een probleem ervaren: rommel op straat (38,5%), agressief verkeersgedrag (36%) en geluidsoverlast door verkeer (35,5%).

Deze buurtproblemen zijn echter niet de enige die de buurtbewoners bezighouden. Men mag ook de andere problematieken die de burgers belangrijk vinden niet uit het oog verliezen. Nog één op vier inwoners van de provincie Vlaams-Brabant ervaart fietsdiefstal (26%) en diefstal uit auto's (25%) als "helemaal wel" of "een beetje" een probleem in de buurt.

Vergeleken met het nationale niveau worden de meeste buurtproblemen als minder problematisch ervaren in de provincie Vlaams-Brabant. Voor geluidsoverlast door verkeer en fietsdiefstal is er geen verschil tussen beide niveaus.

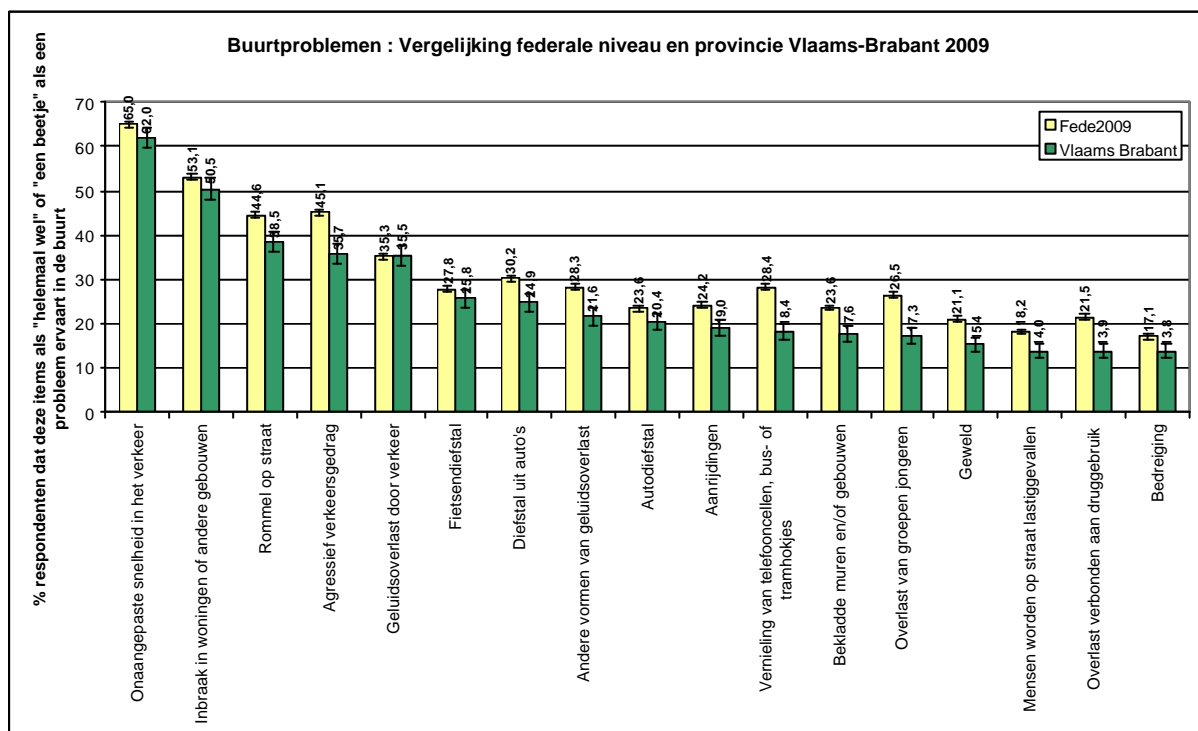

Fig. : De buurtproblemen in 2009 vergeleken met de federale resultaten. De grafiek herneemt de antwoorden "helemaal wel" en "een beetje" op de vraag: "Ervaart u de volgende feiten of situaties als een probleem in uw buurt?" De buurtproblemen zijn geklasseerd in dalende volgorde van belangrijkheid (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1.t.e.m. A.17.).

2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in Vlaams-Brabant

Tussen 2006 en 2009 is er in de provincie Vlaams-Brabant een stijging waar te nemen voor de buurtproblemen onangepaste snelheid in het verkeer (van 55% naar 62%) en rommel op straat (van 34,5% naar 38,5%). Ook bekladde muren en/of gebouwen en overlast van groepen jongeren kennen een lichte toename van een tweetal procent.

Omgekeerd zijn ten opzichte van 2006 ook enkele dalingen vast te stellen. De sterkste zijn: diefstal uit auto's (van 34% naar 25%), agressief verkeersgedrag (van 42,5% naar 36%) en autodiefstal (van 26% naar 20%). In lichtere mate – min twee procent – zijn ook de buurtproblemen fietsdiefstal en “bedreiging” afgenomen tussen 2006 en 2009.

Op langere termijn bekeken, vertonen vooral volgende buurtproblemen een dalende tendens: agressief verkeersgedrag (van 51% in 2000 naar 36% in 2009) en autodiefstal (van 31% in 2000 naar 20% in 2009). Daarentegen is er voor bekladde muren en/of gebouwen een toename van 11% in 2000 naar 18% in 2009.

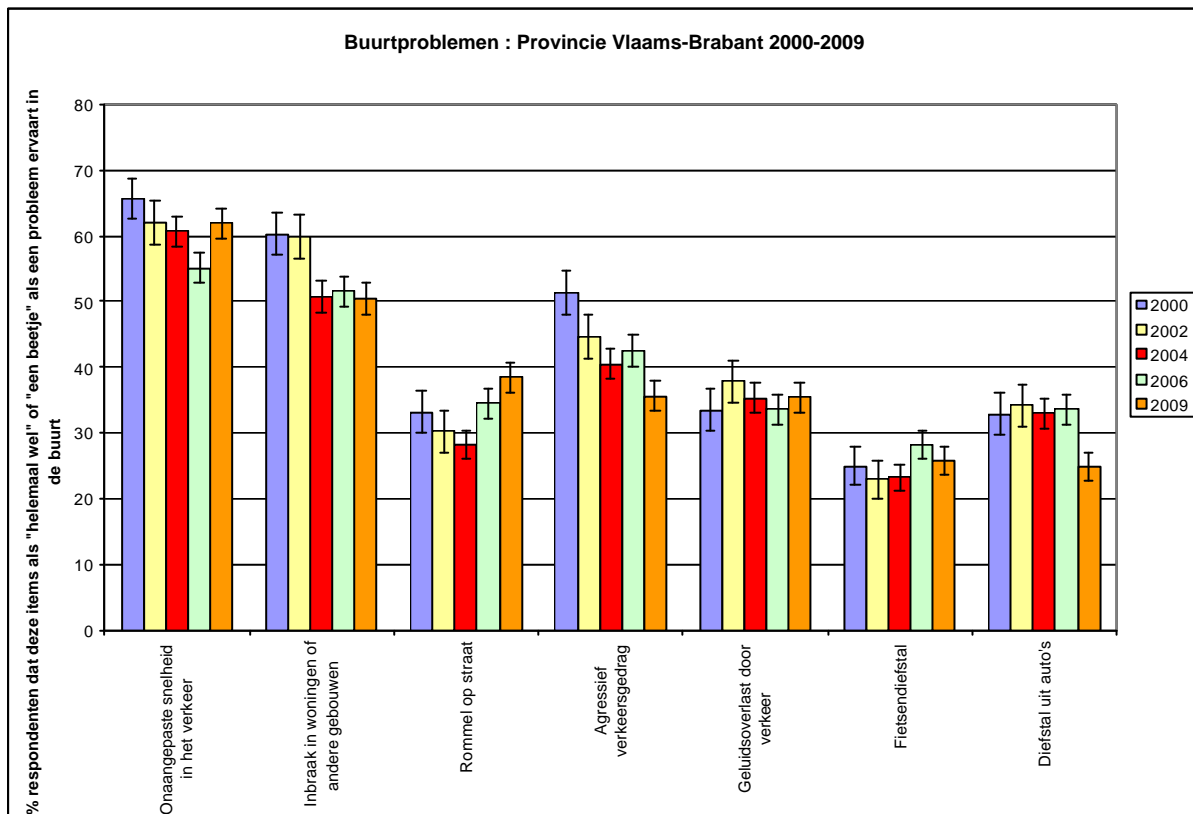

Fig. : De buurtproblemen (selectie). Vergelijking 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009. De jaren 1997 en 1998 zijn niet opgenomen in de grafiek aangezien toen de frequentie werd bevraagd; de resultaten zijn dus niet vergelijkbaar. De grafiek herneemt de antwoorden “helemaal wel” en “een beetje” op de vraag: “Ervaart u de volgende feiten of situaties als een probleem in uw buurt?” De buurtproblemen zijn geklasseerd in dalende volgorde van belangrijkheid voor het jaar 2009 (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1 t.e.m. A.17.).

Hoofdstuk 3 : Onveiligheid

3.1. Onveiligheidsgevoelens in de provincie Vlaams-Brabant

Tussen 1998 en 2000 is er een stijging waarneembaar van het onveiligheidsgevoel in Vlaams-Brabant. Na een stabilisatie in 2002 doet zich een daling voor tussen 2002 en 2004. Het zijn uiteindelijk 6,6% van de bevroegde burgers die aangeven zich “altijd” of “vaak” onveilig te voelen in 2009. Dit is een status quo met 2006.

In vergelijking met het federale niveau voelen de inwoners van Vlaams-Brabant zich doorheen de jaren doorgaans veiliger.

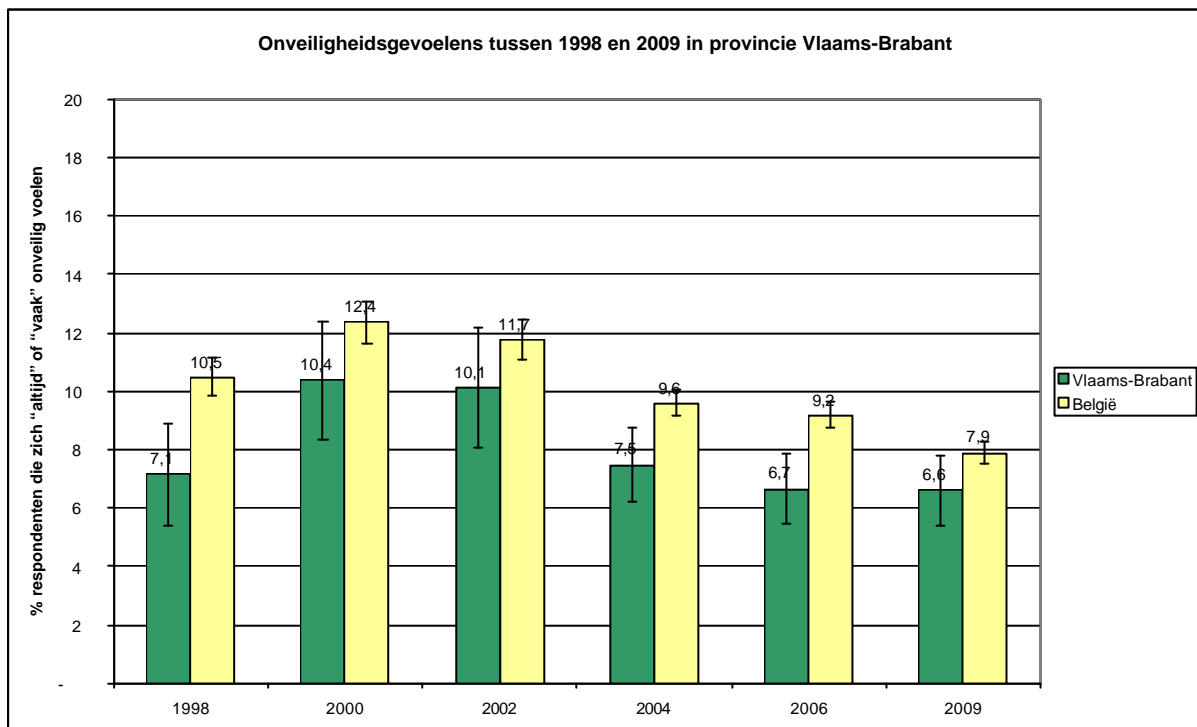

Fig. : Het onveiligheidsgevoel. Vergelijking 1998, 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009.

Algemene vraag over het onveiligheidsgevoel: "Gebeurt het dat u zich onveilig voelt? Is dit altijd, vaak, soms, zelden of nooit?" (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv A.).

3.2. Het mijdingsgedrag in de provincie Vlaams-Brabant

Zoals we in de vorige paragraaf al konden vaststellen, wordt de analyse en de evolutie van het onveiligheidsgevoel benaderd door de algemene vraag: « Gebeurt het dat u zich onveilig voelt ? »

Deze benadering wordt aangevuld met zes andere vragen omtrent het mijdingsgedrag:

- ontwijken van bepaalde plaatsen in de gemeente waar men woont omdat men het niet veilig vindt
- vermijden open te doen voor onbekenden omdat men het niet veilig vindt
- wegbrengen van waardevolle objecten op een veiligere plaats dan in huis
- vermijden het huis te verlaten wanneer het donker is
- vermijden de kinderen het huis te laten verlaten (kinderen jonger dan 15 jaar)
- vermijden het openbaar vervoer te nemen (nieuw item sedert 2008/2009)

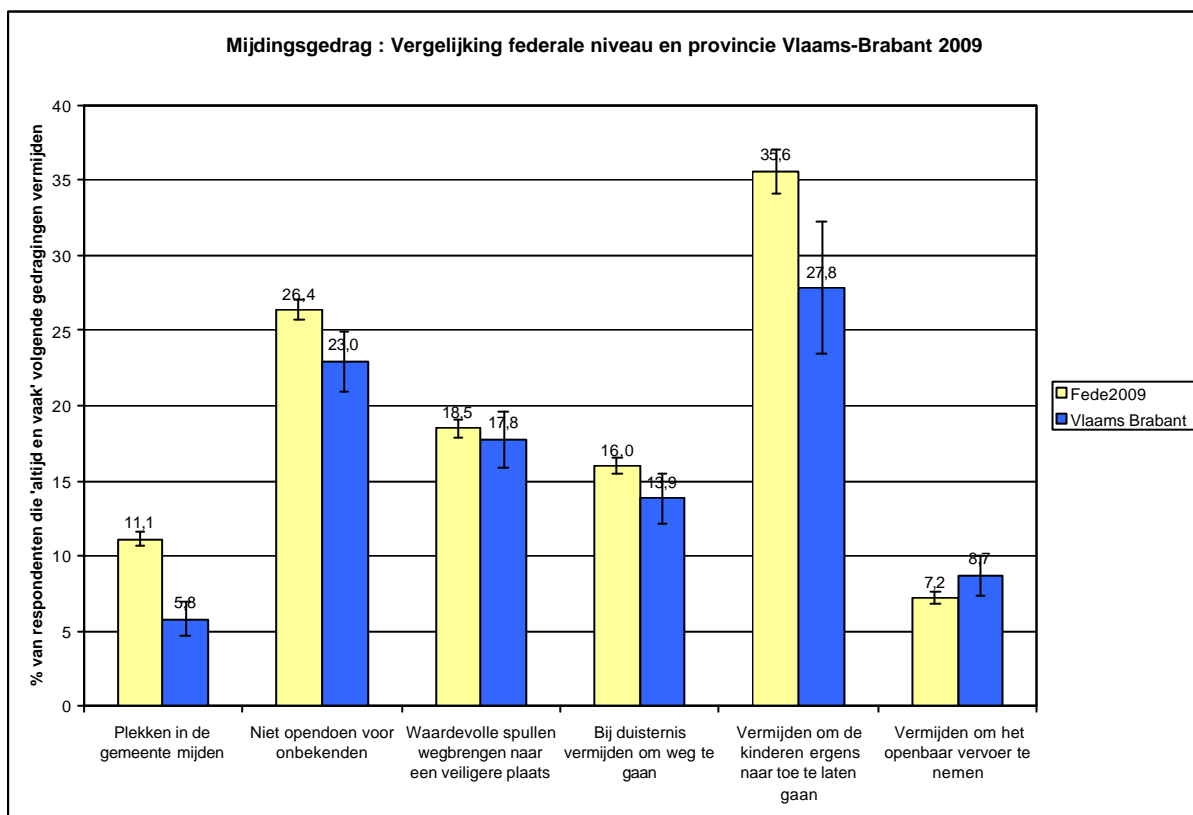

Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord “altijd” en “vaak” op de 6 vragen. Vergelijking tussen het federale niveau en de provincie. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).

Uit de resultaten op niveau van de provincie Vlaams-Brabant blijkt dat de frequentie waarmee de burgers bepaald mijdingsgedrag stellen, verschilt naargelang de aard ervan. 28% van de respondenten met kinderen geeft aan “altijd” of “vaak” te vermijden om de kinderen het huis te laten verlaten. Van alle respondenten vermijdt 23% “altijd” of “vaak” om de deur te openen voor onbekenden en brengt 18% waardevolle voorwerpen naar een veiligere plaats. De overige mijdingsgedragingen komen minder voor. 14% vermijdt om het huis te verlaten als het donker is. Op de nieuwe vraag met betrekking tot het openbaar vervoer antwoordt bijna 9% van de inwoners van Vlaams-Brabant te vermijden het openbaar vervoer te nemen omdat men het niet veilig vindt. Bijna 6 % van de respondenten, tenslotte, vermijdt bepaalde plekken in de gemeente.

Vergeleken met het nationale niveau, stellen de inwoners van Vlaams-Brabant doorgaans minder mijdingsgedrag. Iets hoger dan op het federale niveau echter, ligt het vermijden om het openbaar vervoer te nemen. Voor het wegbrengen van waardevolle voorwerpen situeren de provincie Vlaams-Brabant en België zich op gelijke hoogte.

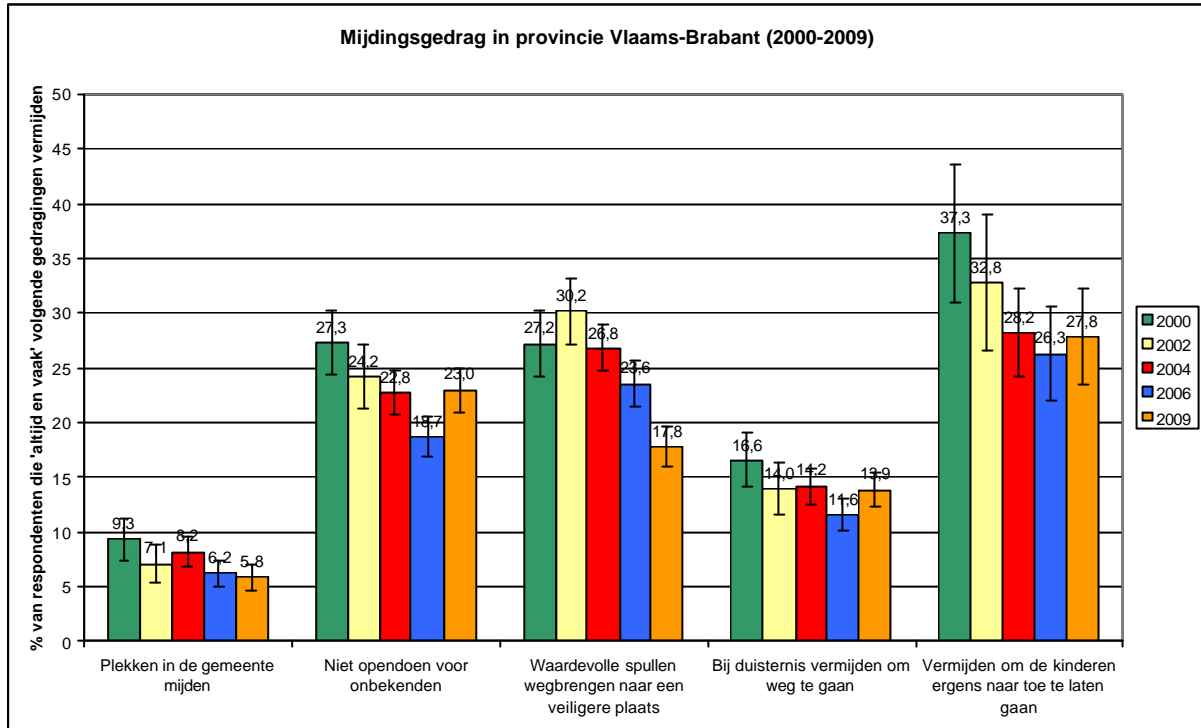

Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord “altijd” en “vaak” op 5 vragen (het vermijden het openbaar vervoer te nemen komt niet voor in deze evolutiegrafiek, gezien het een nieuw item betreft). Vergelijking tussen 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009. De jaren 1997 en 1998 zijn niet opgenomen in de grafiek aangezien de vraag toen anders werd gesteld. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).

Ten opzichte van 2006 is het percentage inwoners van Vlaams-Brabant dat “altijd” of “vaak” waardevolle spullen wegbrengt naar een veiligere plaats gedaald: van 24% in 2006 naar 18% in 2009. Omgekeerd is er een toename voor het niet opendoen voor onbekenden (van 19% in 2006 naar 23% in 2009) en het bij duisternis vermijden om weg te gaan (van 12% in 2006 naar 14% in 2009).

Op langere termijn bekeken is vooral het mijdingsgedrag “waardevolle spullen wegbrengen naar een veiligere plaats” gedaald; sedert 2002 (30%) is dit item jaar na jaar afgenomen (naar 18% in 2009).

3.3. Het ingeschatte risico dat men slachtoffer wordt in de provincie Vlaams-Brabant

De benadering van de onveiligheid wordt verder aangevuld met enkele vragen die peilen naar het ingeschatte risico om slachtoffer te worden van bepaalde delicten :

Hoe schat u volgende risico's in, in de loop van de 12 komende maanden :

- dat uw gezin slachtoffer wordt van een inbraak met diefstal ?
- dat u slachtoffer wordt van fysiek geweld of een bedreiging met fysiek geweld ?
- dat u slachtoffer wordt van diefstal zonder geweld of met (dreiging tot) geweld?
- dat u slachtoffer wordt van een verkeersdelict, bijvoorbeeld een ongeval, vluchtmisdrijf, verkeersagressie...?

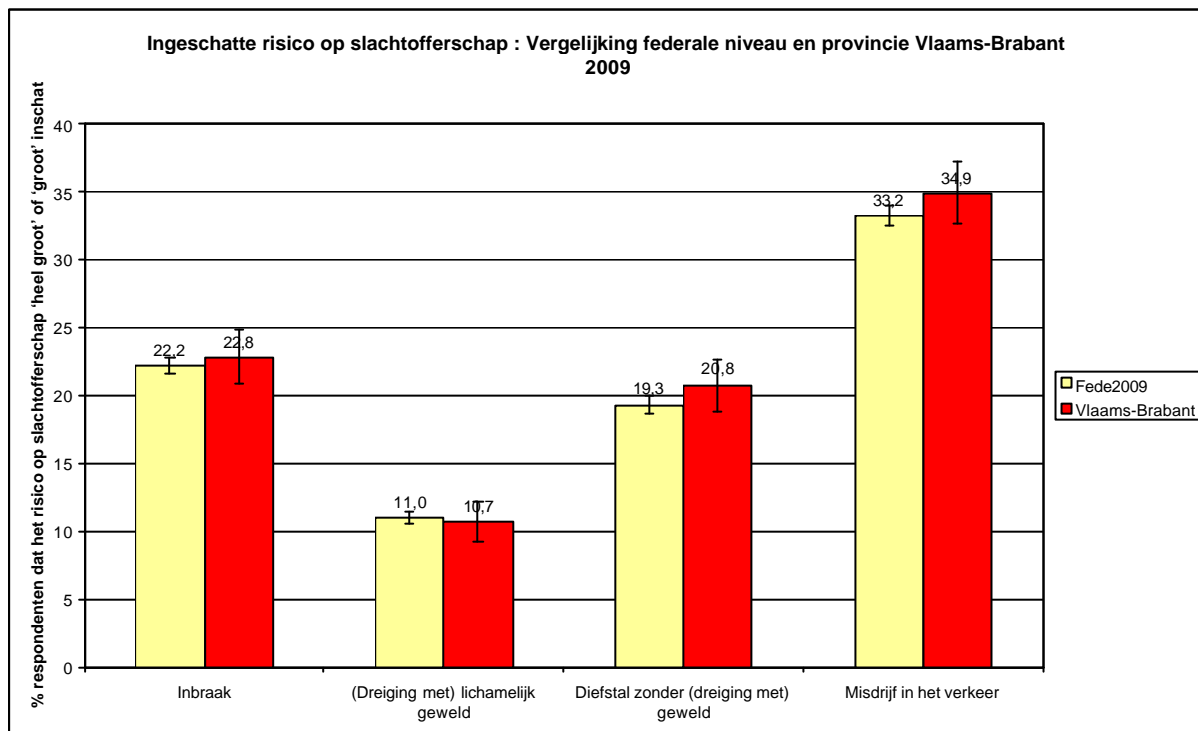

Fig. Het ingeschatte risico op slachtofferschap op federaal niveau en niveau van de provincie. De ingeschatte risico's "heel groot" en "groot" werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4.).

De burgers die werden bevraagd over vier delicten – misdrijf in het verkeer, inbraak, diefstal zonder (dreiging met) geweld en (dreiging met) lichamelijk geweld – schatten het risico dat ze slachtoffer worden verschillend in, afhankelijk van het delict in kwestie. Het risico om slachtoffer te worden van een misdrijf in het verkeer (bv. vluchtmisdrijf, verkeersagressie,...) wordt het hoogst ingeschat: 35% van de bevroegde burgers beschouwt het risico hiervan slachtoffer te worden in de komende 12 maanden als (heel) groot. Het risico om slachtoffer te worden van een inbraak wordt als (heel) groot ingeschat door 23% van de bevroegde burgers en het risico op slachtofferschap van diefstal zonder (dreiging met) geweld wordt door 21% als (heel) groot ingeschat. Het ingeschatte risico voor (dreiging met) lichamelijk geweld wordt lager ingeschat: 11%.

In de provincie Vlaams-Brabant wordt het risico om slachtoffer te worden voor alle vier de bevroegde delicten in gelijke mate ingeschat als op het federale niveau.

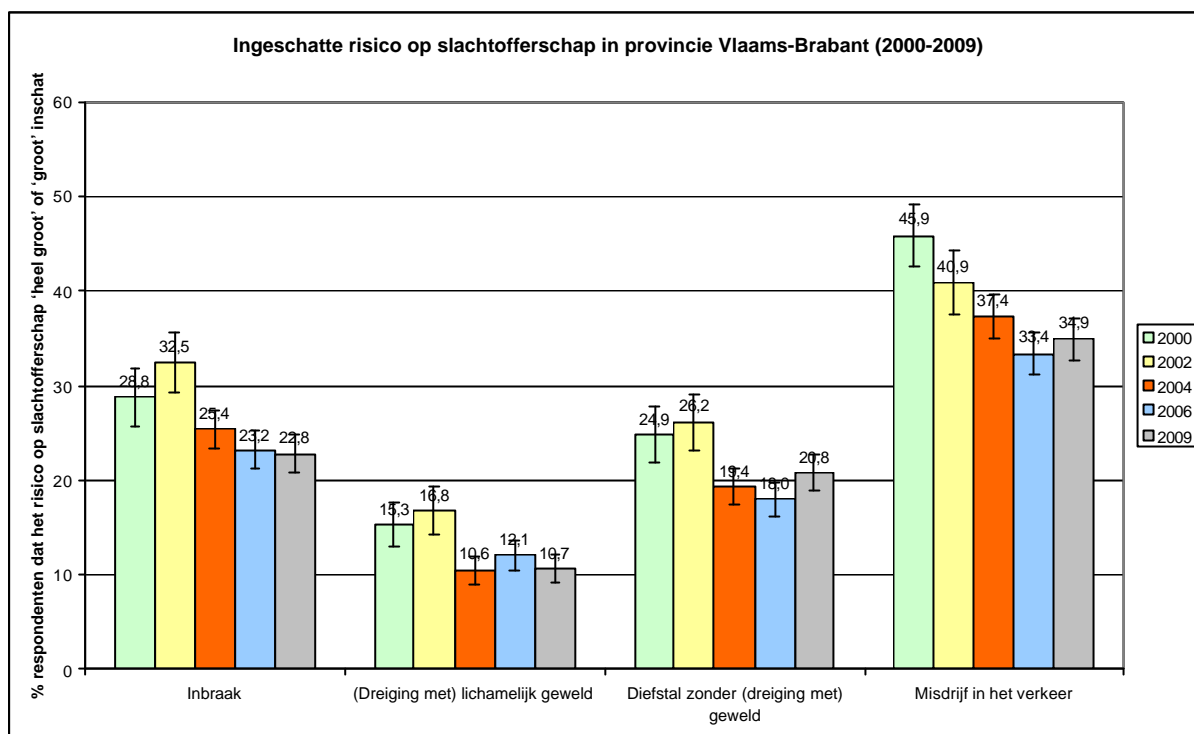

Fig. Het ingeschatte risico op slachtofferschap tussen 2000 en 2009. De ingeschatte risico's "heel groot" en "groot" werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4.). De vragen inzake het ingeschatte risico werden pas in 2000 toegevoegd aan de module onveiligheidsgevoelens. Vergelijkingen met de jaren 1997 en 1998 zijn hierdoor onmogelijk.

In 2009 schatten meer personen in de provincie Vlaams-Brabant het risico om slachtoffer te worden van een diefstal zonder (dreiging met) geweld als (heel) groot in dan in 2006. Voor de andere delicten is er geen significante evolutie tussen 2006 en 2009.

Op langere termijn, ten opzichte van 2000, zijn alle ingeschatte risico's gedaald. Een dalende tendens is vooral merkbaar bij het ingeschatte risico op slachtofferschap van een misdrijf in het verkeer. In 2000 bedroeg dit percentage nog 46%. In 2006 en 2009 is het ongeveer een derde van de respondenten die het risico om slachtoffer te worden van dit delict als (heel) groot inschatten. Hiermee blijft een misdrijf in het verkeer wel de problematiek die de burgers in Vlaams-Brabant het meeste bezig houdt.

3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in de provincie Vlaams-Brabant

De module “onveiligheid” neemt ook een vraag op met betrekking tot het bezit van een verdedigingsmiddel.

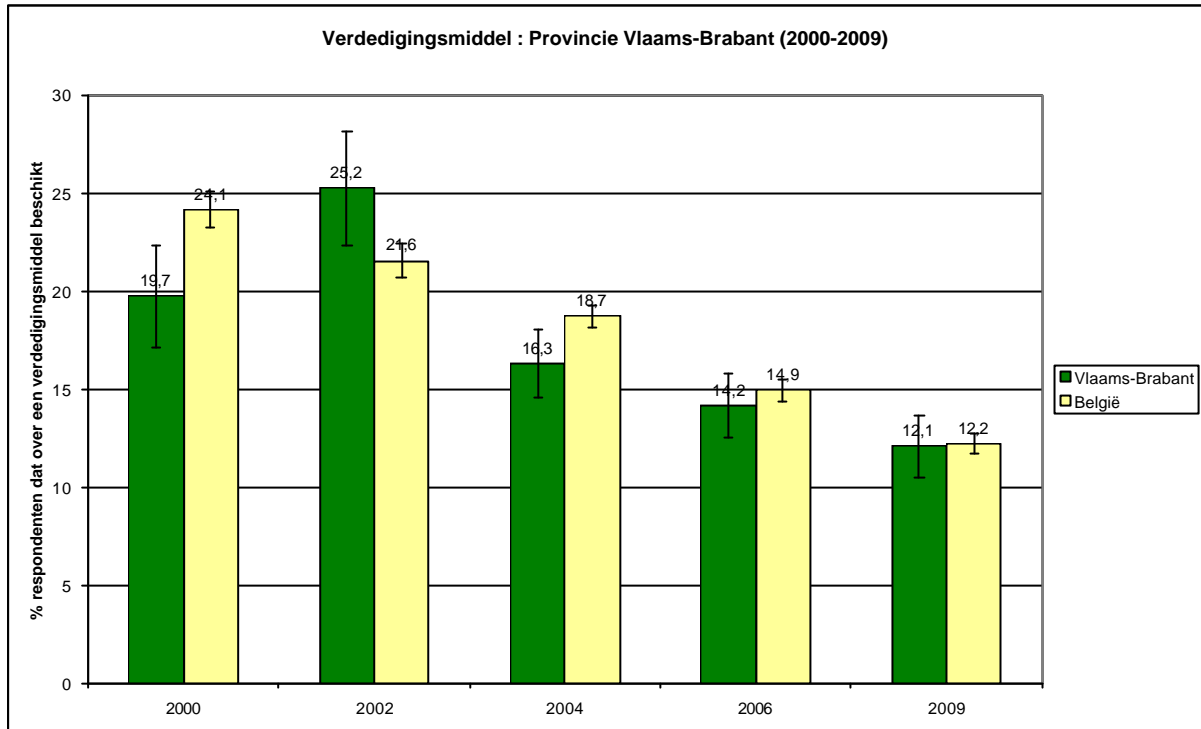

Fig. Percentage personen die antwoorden een verdedigingsmiddel te bezitten in 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv D).

Wat het bezit van een verdedigingsmiddel betreft, is er een piek geweest in 2002; toen bezat een kwart van de inwoners in Vlaams-Brabant een verdedigingsmiddel. Dat aantal daalde significant in 2004 tot 16% en kende verder een licht dalende tendens. In 2009 zijn het uiteindelijk 12% van de inwoners van de provincie Vlaams-Brabant die over een verdedigingsmiddel beschikken; opnieuw een lichte significante daling ten opzichte van 2006 (14%).

In 2000 en 2004 waren er in Vlaams-Brabant minder mensen die over een verdedigingsmiddel beschikten dan het landelijke gemiddelde. De hoogste piek in 2002 (25%) steekt echter ook boven het nationale niveau (22%). In 2006 en ook in 2009 is er geen significant verschil waarneembaar in Vlaams-Brabant tegenover het ganse land.

Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap

In deze module worden de slachtofferpercentages besproken. Net zoals voorgaande jaren wordt een onderscheid gemaakt tussen twee grote categorieën van delicten: delicten op huishoudensniveau en delicten op persoonsniveau; ze worden afzonderlijk behandeld in dit gedeelte van het rapport.

4.1. De delicten op huishoudensniveau in Vlaams-Brabant

De delicten op niveau van het huishouden omvatten zowel het slachtofferschap van de leden van het huishouden als de delicten tegen een goed van het huishouden. De respondent werd bevraagd over delicten waarvan hijzelf of een lid van zijn huishouden slachtoffer is geweest tijdens de afgelopen 12 maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2008 en 31 december 2008). De delicten op huishoudensniveau zijn meer bepaald: “poging tot inbraak”, “inbraak met diefstal”, “vernielingen”, “autodiefstal”, “diefstallen uit auto’s”, “beschadiging van auto’s”, “motordiefstal”, “beschadiging van motoren”, “fietsdiefstal” en “bromfietsdiefstal”.

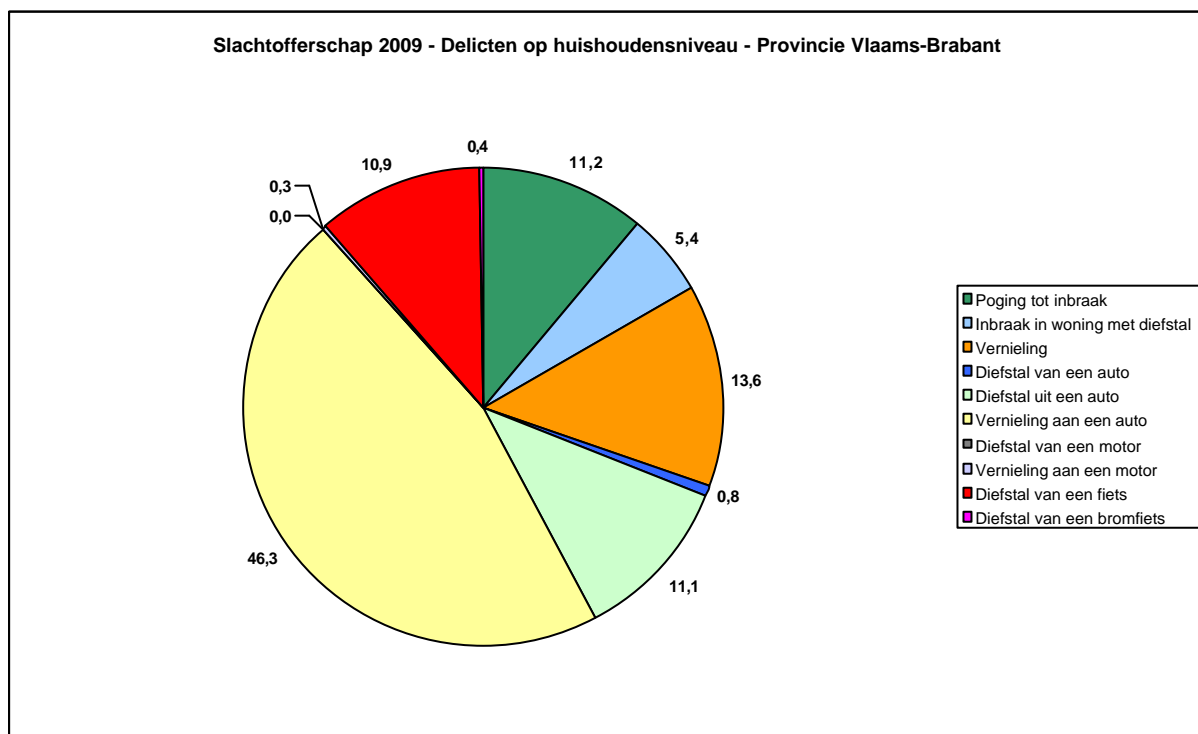

Fig. : De delicten op huishoudensniveau in (2008-)2009. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel: sla A.I.).

Wanneer de respondent aangaf slachtoffer te zijn geweest van een delict op huishoudniveau, bleek dit in bijna de helft van de gevallen om vernieling aan een auto te gaan (46%). De huishoudens werden ook regelmatig slachtoffer van vernieling (andere dan vernieling aan auto's, moto's of eventueel bij een inbraak) (13,6%). In ruim één op tien van de gevallen was er sprake van poging tot inbraak, fietsdiefstal of van diefstal uit een auto. De andere delicten werden minder vaak vermeld; nog 5,4% voor inbraak. De overige delicten kwamen minder voor.

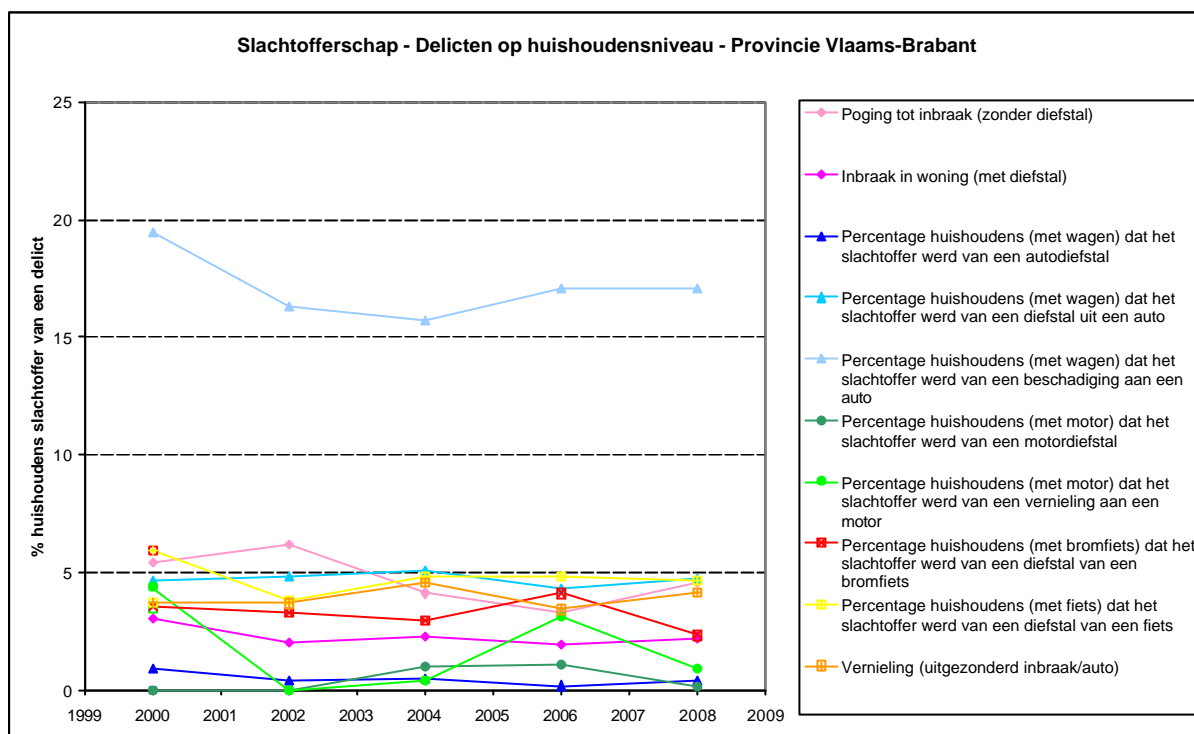

Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op niveau van het huishouden in 2000, 2002, 2004, 2006 en (2008-)2009, weergegeven in percentage huishoudens dat slachtoffer werd van een delict (Tabellen: VG. sla B.1.2., VG. sla B.1.3., VG. sla B.2.2.2., VG. sla B.2.3.2., VG. sla 2.4.2., VG. sla 3.1.2., VG. sla B.3.2.2., VG. sla B.3.3.2., VG. sla B.3.4.2., VG. sla B.4.).

Teruggebracht op de totale populatie van alle huishoudens in de provincie Vlaams-Brabant, geven de slachtoffercijfers volgend beeld.

In de 12 maanden die het interview vooraf gingen, werden de huishoudens in de provincie Vlaams-Brabant het vaakst slachtoffer van beschadiging aan een auto (17% van de huishoudens was slachtoffer). Dit delict kent doorheen de jaren steeds het hoogste slachtofferpercentage.

Ten opzichte van 2006 deed zich in de provincie Vlaams-Brabant een aantal evoluties voor. Het percentage huishoudens dat te maken kreeg met motordiefstal en beschadiging aan een motor daalde: van 1,1% naar 0,1%, respectievelijk 3,1% naar 0,9% van de huishoudens in de provincie Vlaams-Brabant. Daarentegen is er een toename voor autodiefstal (van 0,2% naar 0,4% van de huishoudens) en vernieling (3,4% naar 4,2%). Ook poging tot inbraak is, nadat het sedert 2002 (toen nog 6,2% van de huishoudens) een dalende tendens inzette, opnieuw toegenomen (van 3,3% naar 4,6%). Het percentage huishoudens in de provincie Vlaams-Brabant dat slachtoffer werd van beschadiging aan een auto was, na een daling tussen 2000 en 2004 opnieuw gestegen, doch blijft ten opzichte van 2006 stabiel (17%).

Sommige delicten blijven vrij stabiel doorheen de tijd. Dit geldt voor inbraak (rond twee procent van de huishoudens) en diefstal uit een auto (leunend aan vijf procent).

4.2. De delicten op persoonsniveau in Vlaams-Brabant

De delicten op persoonsniveau omvatten het persoonlijke slachtofferschap. Er wordt aan de persoon gevraagd of hijzelf/zijzelf de afgelopen twaalf maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2008 en 31 december 2008) al dan niet het slachtoffer is geweest van een delict op persoonsniveau. De delicten op persoonsniveau bestaan uit volgende categorieën: “diefstal met (bedreiging met) geweld”, “diefstal vanaf de persoon zonder (bedreiging met) geweld”, “diefstal buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer”, “bedreiging met lichamelijk geweld”, “lichamelijk geweld”, “vluchtmisdrijf in het verkeer” en “seksuele delicten”. Met “andere misdrijven” wordt elk misdrijf bedoeld waarvan de persoon eventueel slachtoffer is geweest en dat niet is opgenomen in één van de opgesomde categorieën.

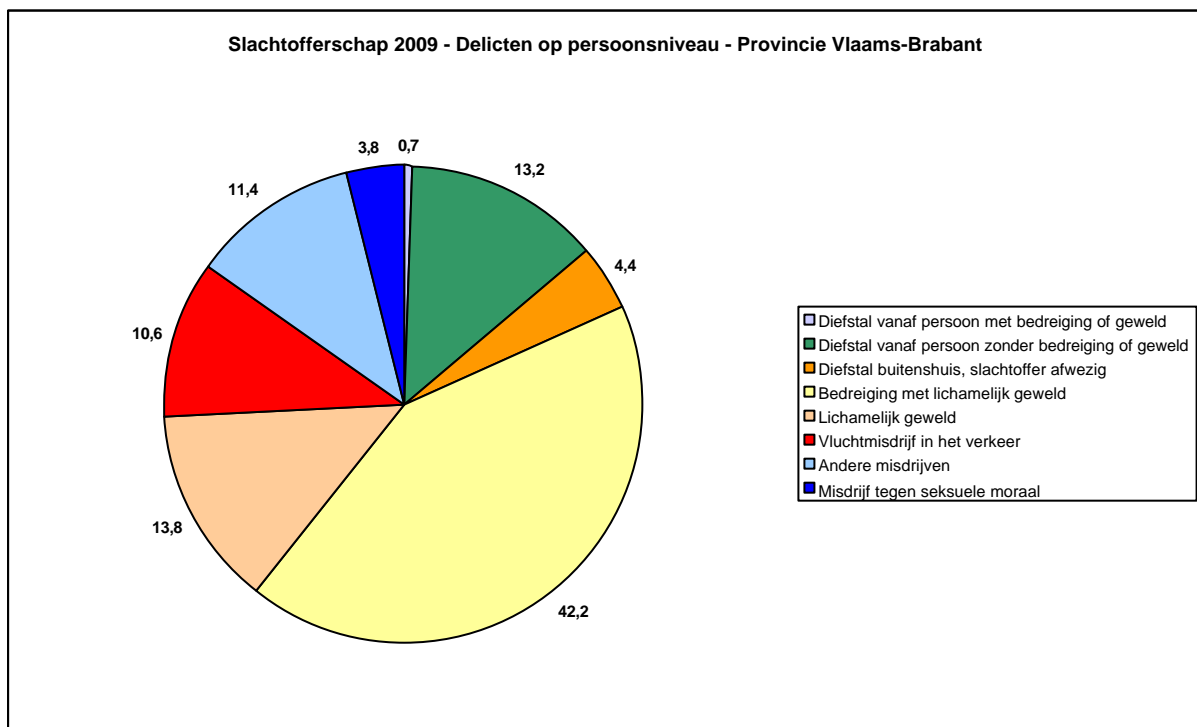

Fig. : De delicten op persoonsniveau in (2008-)2009. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel sla B.1.).

Van de delicten op persoonsniveau in 2009 is het de rubriek “bedreiging met lichamelijk geweld” die zich met 42% bovenaan bevindt bij de meest voorkomende delicten in de provincie Vlaams-Brabant. In 14% van de gevallen werd de respondent het slachtoffer van lichamelijk geweld en 13% van de slachtoffers betraf diefstal vanaf de persoon zonder bedreiging of geweld. Ruim één op de tien keren ging het om vluchtmisdrijf of “andere misdrijven”. De overige delicten kwamen minder dan vijf procent voor.

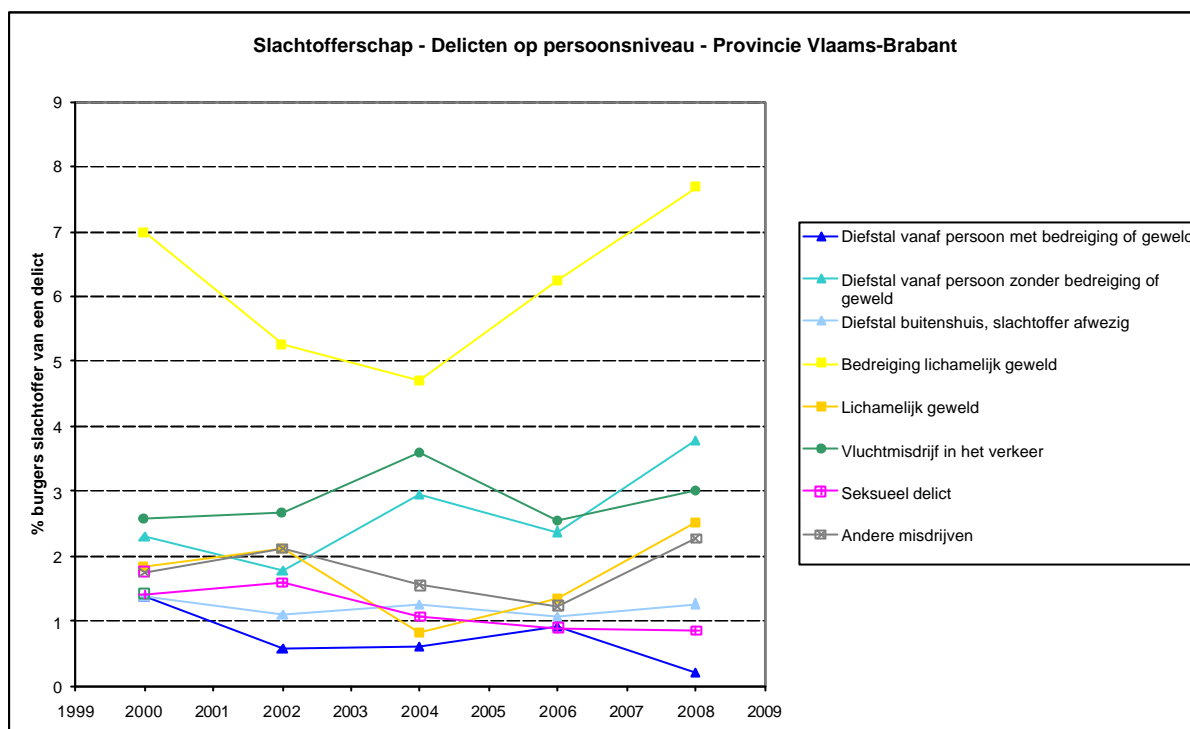

Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op persoonsniveau in 2000, 2002, 2004, 2006 en (2008-)2009, weergegeven in percentage personen dat slachtoffer werd van een delict. (Tabellen: GV. sla D.2., GV. sla D.3, GV. sla D.4., GV. sla D.6., GV. sla D.7., GV. sla D.8., GV.sla D.9., GV. sla D.10.).

Teruggebracht naar de totale populatie van alle inwoners van de provincie Vlaams-Brabant, geven de slachtoffercijfers volgend beeld.

In de loop der jaren is “bedreiging met lichamelijk geweld” het persoonsdelict waarvan de meeste burgers in de provincie Vlaams-Brabant slachtoffer zijn geweest de 12 maanden die het interview voorafgingen (7,7%). Dit is ook het meest voorkomende persoonsdelict op federaal niveau. Drie à vier procent van alle inwoners in de provincie Vlaams-Brabant had te maken met diefstal vanaf de persoon zonder geweld of bedreiging (3,8%) of vluchtmisdrijf in het verkeer (3%). Ruim twee procent werd slachtoffer van lichamelijk geweld (2,5%) of nog een ander misdrijf (2,3%). De overige persoonsdelicten kwamen bij ongeveer één procent van de burgers of minder voor.

Ten opzichte van 2006 is het percentage inwoners in de provincie Vlaams-Brabant dat slachtoffer werd van een diefstal met bedreiging of geweld gedaald van negen slachtoffers op duizend inwoners (0,9%) naar twee op duizend (0,2%). Daarentegen is er een toename van het aantal slachtoffers van diefstal zonder bedreiging of geweld (van 2,4% naar 3,8%), van bedreiging met lichamelijk geweld (van 6,3% naar 7,7%) en van lichamelijk geweld (van 1,4% naar 2,5%). Ook de categorie “andere misdrijven” kent een stijging van 1,4% naar 2,3%.

Op langere termijn bekeken, vergeleken met het jaar 2000 is diefstal met geweld/bedreiging gedaald (van 1,4% naar 0,2%). Het percentage slachtoffers van diefstal zonder geweld/bedreiging is daarentegen toegenomen ten opzichte van 2000 (van 2,3% naar 3,8%). Lichamelijk geweld en bedreiging met lichamelijk geweld kenden een afname naar 2004 toe om vervolgens opnieuw te stijgen.

4.3. Melding en aangifte

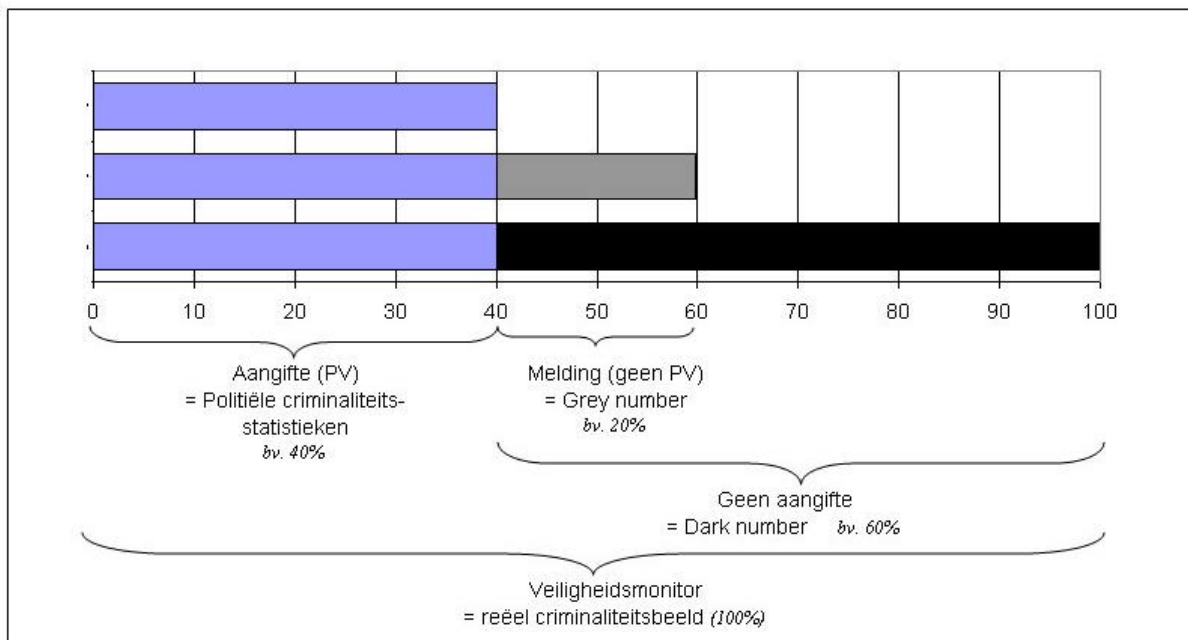
4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number”

Wat is het werkelijke aantal gepleegde misdrijven zoals inbraak, autodiefstal en lichamelijk geweld? De politieke en gerechtelijke statistieken geven enkel de cijfers weer van het aantal geverbaliseerde (geregistreerde) of vervolgde misdrijven. Een heel deel van de feiten valt hierbuiten aangezien ervan geen aangifte gedaan werd.

Men kan dit deel van de misdrijven omschrijven als het “dark number”; het aantal gepleegde feiten zonder melding of aangifte.

De veiligheidsmonitor kan een indicatie geven van het grey¹ en dark number, aangezien aan de respondent, die slachtoffer werd van een misdrijf, gevraagd wordt of het feit werd gemeld en aangegeven of niet.

Op basis van de module “melding en aangifte” kan dus het meldings- en aangiftepercentage van de verschillende feiten berekend worden.

4.3.2. Delicten op huishoudensniveau

In deze rubriek kan nagegaan worden welke types van misdrijven gemeld of aangegeven worden. Net zoals vorig jaar wordt er een onderscheid gemaakt tussen melding en aangifte. In het eerste geval vraagt men de respondent of hij het delict gemeld heeft, in het andere geval, of een verklaring of proces-verbaal ondertekend werd.

¹ Het grey number is het aantal meldingen zonder aangifte. De politiediensten worden van deze feiten dus wel op de hoogte gebracht maar er wordt geen PV opgesteld en ze komen niet in de politieke geregistreerde criminaliteitsstatistieken terecht.

a) Melding

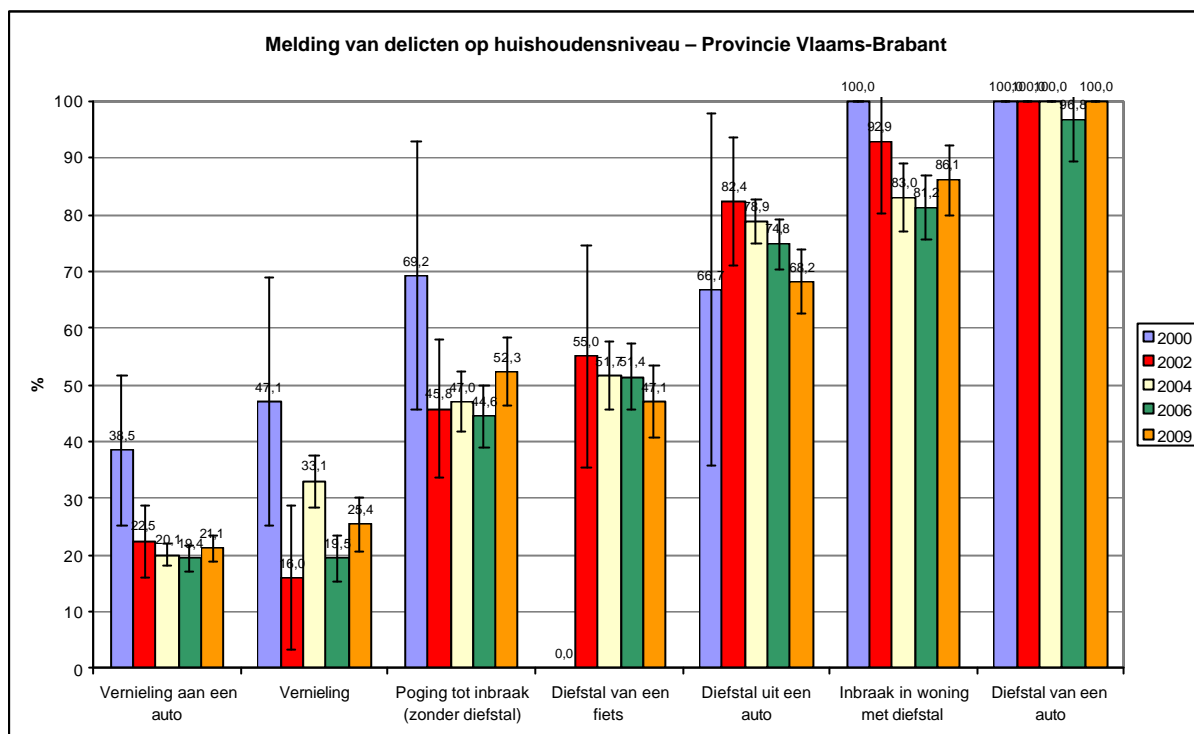

Fig. : Evolutie van melding van delicten op huishoudensniveau tussen 2000 en 2009 in de provincie Vlaams-Brabant (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel VG. mld A.1. t/m A.10.).

Wat meteen opvalt, is het gegeven dat de meldingsbereidheid verschilt naargelang de aard van het delict. Schade aan voertuigen en vernielingen maken in de provincie Vlaams-Brabant nog altijd weinig deel uit van de meldingen (21%, respectievelijk 25%). Autodiefstallen en inbraken worden daarentegen massaal gemeld aan de politie; men vindt meldingspercentages van 80% en meer terug.

Ten opzichte van 2006 is het aantal meldingen van pogingen tot inbraak toegenomen van 45% naar 52%. Ook vernielingen, die doorgaans een lage meldingsbereidheid kennen, werden vaker gemeld (van 19,5% naar 25%). Omgekeerd maken diefstallen uit auto's minder het voorwerp uit van een melding aan de politie; er is een daling van 75% naar 68%.

Op langere termijn bekeken, blijven de meldingspercentages voor bepaalde misdrijven vrij stabiel. Zo worden voor "diefstal van een auto" verschillende jaren op rij percentages van 100% waargenomen. (Al dienen we deze cijfers met de nodige omzichtigheid te benaderen, gegeven het geringe aantal feiten waarop ze betrekking hebben en bijgevolg de lagere betrouwbaarheid. We kunnen zeggen dat alle – 2006 vormt een uitzondering – (bevraagde) huishoudens in de provincie Vlaams-Brabant die slachtoffer werden van autodiefstal, dit hebben gemeld aan de politie.) De meldingsbereidheid van vernieling aan een auto kende tussen 2000 en 2002 een val en blijft sedertdien ook stabiel. Het aantal meldingen van vernielingen schommelt daarentegen behoorlijk.

b) Aangifte

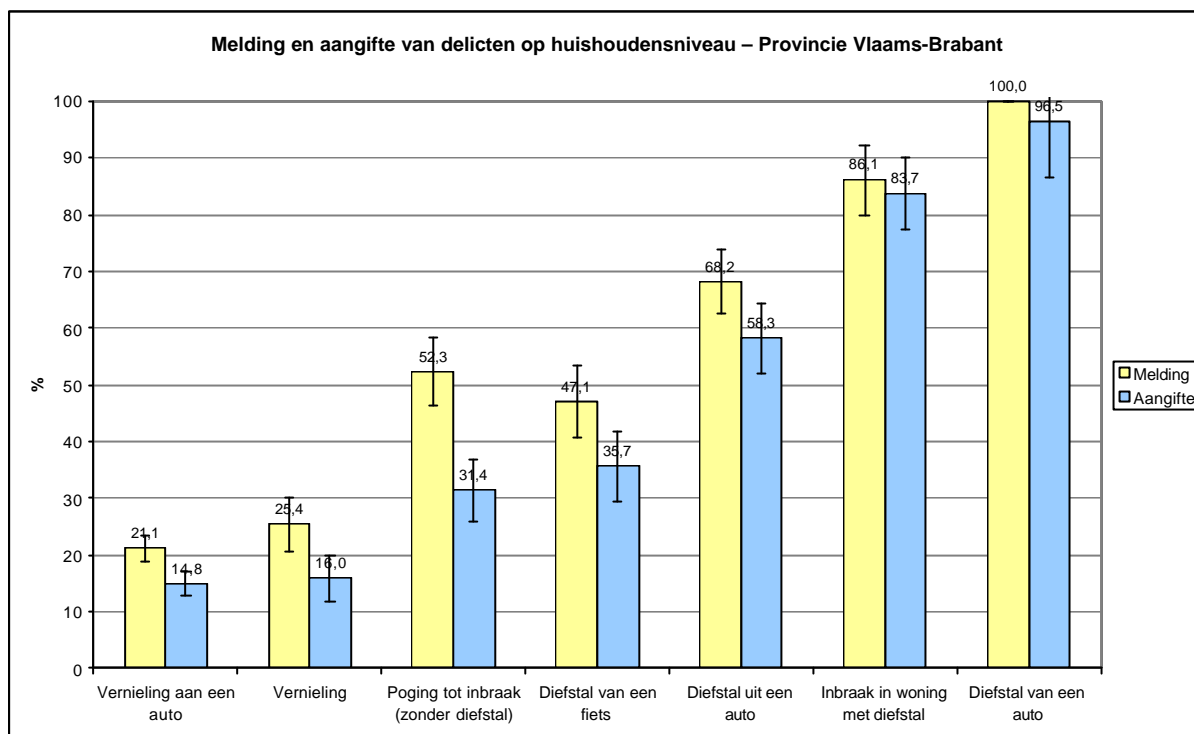

Fig. : Melding en aangifte van delicten op huishoudensniveau in 2009 in de provincie Vlaams-Brabant (Tabellen VG. mld A.1.t/m A.10. en VG. mld B.1. t/m B.10.).

De grafiek geeft tegelijk de meldingspercentages en de aangiftepercentages weer, wat aantoont dat een melding niet automatisch leidt tot de ondertekening van een PV.

Voor sommige misdrijven liggen de meldings- en aangiftecijfers dicht bij elkaar, zoals voor inbraak. Voor de meeste delicten, echter, is er een significant verschil tussen het aantal meldingen en het aantal aangiften.

Zo wordt in de provincie Vlaams-Brabant 52% van de pogingen tot inbraak aan de politie gemeld, doch slechts 31% wordt geformuleerd.

4.3.3. Delicten op persoonsniveau

a) Melding

De delicten op persoonsniveau maken minder deel uit van meldingen aan de politie (30%) dan de delicten op huishoudensniveau (38%).

Enkel de diefstallen vanaf personen met bedreiging/ geweld en de diefstallen vanaf personen zonder bedreiging/geweld bereiken een hoger meldingspercentage dan 50%, respectievelijk 74% en 53%. De andere categorieën van delicten op persoonsniveau vertegenwoordigen minder meldingen bij de politiediensten. Dit is vooral het geval bij seksuele delicten (23%) en bedreiging met lichamelijke geweld (18%).

Seksuele delicten en bedreiging met lichamelijke geweld kenden wel een toename in de meldingsbereidheid ten opzichte van 2006: respectievelijk van 6% naar 23% en van 12% naar 18%. Ook het aantal meldingen van lichamelijke geweld is, na een daling tussen 2004 en 2006, opnieuw gestegen van 22% naar 42%. Omgekeerd werden er minder diefstallen vanaf de persoon zonder bedreiging/geweld gemeld dan in 2006 (van 69% naar 53%).

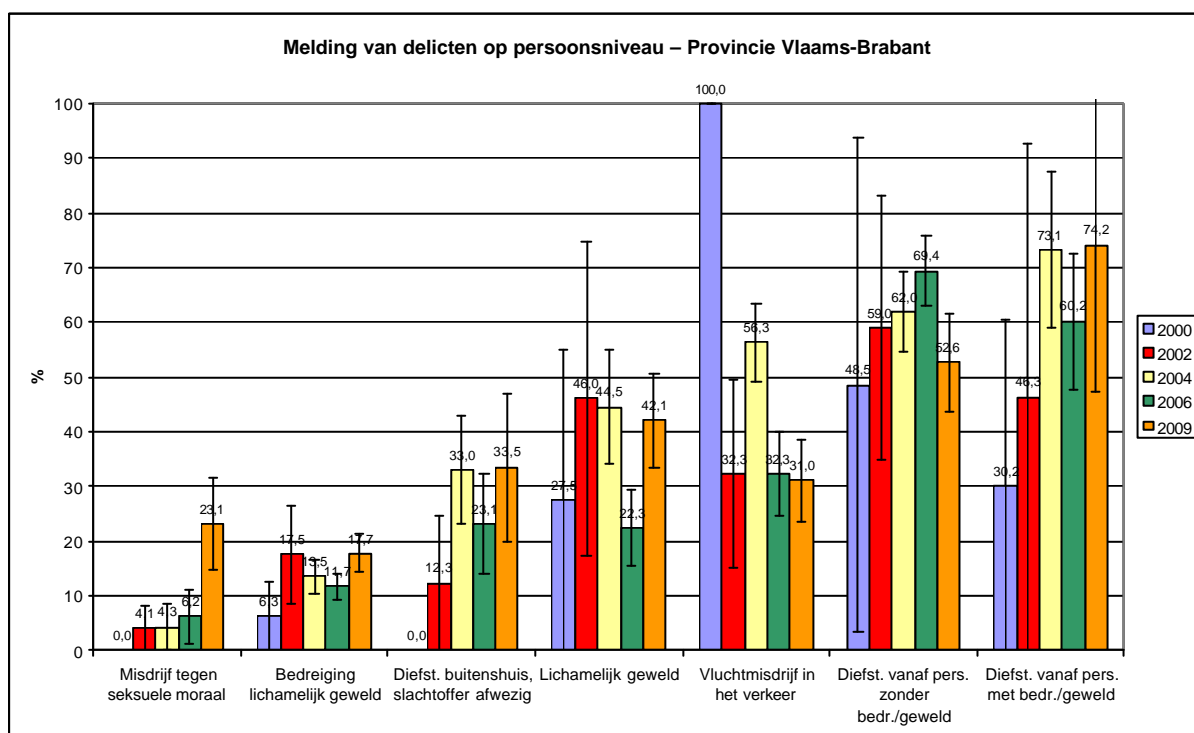

Fig. : Evolutie van meldingen van delicten op persoonsniveau tussen 2000 en 2009 in de provincie Vlaams Brabant. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7.)

b) Aangifte

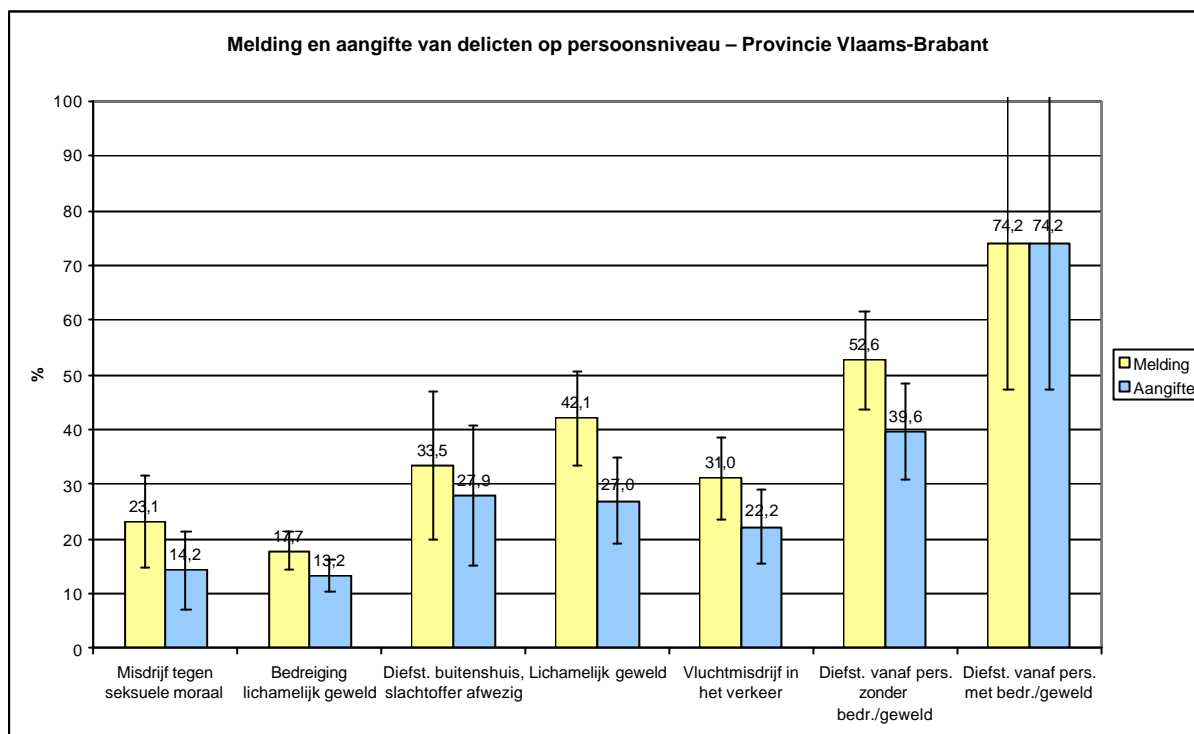

Fig. : Meldingen en aangiften van delicten op persoonsniveau in 2009 (Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7. en VG. mld D.1. t/m D.7.)

Zoals voor de delicten op huishoudensniveau, ligt ook hier het aangiftepercentage lager dan het meldingspercentage. Gemiddeld wordt slechts 22% van de bevroegde delicten op persoonsniveau aangegeven. Dit betekent een dark number van 78% (grey number van 8%) in de provincie Vlaams-Brabant.

Voor de meeste delicten is er een significant verschil tussen het percentage meldingen en het aangiftecijfer. Dit is bijvoorbeeld het geval voor lichamelijk geweld waar 42% van de feiten wordt gemeld aan de politie doch slechts 27% resulteert in een proces-verbaal.

Enkel voor diefstal buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer en voor diefstal vanaf de persoon met bedreiging of geweld kan geen significant verschil worden vastgesteld tussen de meldingsbereidheid en het aangiftepercentage in de provincie Vlaams-Brabant.

Hoofdstuk 5: Laatste delict

5.1. Contact met de politiedienst

Naar aanleiding van het delict waarvan de respondent – het laatst – slachtoffer was geworden, werd verder doorgevraagd naar enkele omstandigheden rond de melding. Deze vragen hadden met name betrekking op de politiedienst die gecontacteerd is geweest bij dit laatste feit, waarbij een onderscheid werd gemaakt tussen de politiedienst van de eigen zone en die van een andere politiezone. De oproepen via een noodnummer (100, 101 of 112) werden hier niet meegerekend.

In de provincie Vlaams-Brabant heeft 60% van de personen het laatste misdrijf waarvan men slachtoffer was geworden, gemeld aan de politiedienst in de eigen politiezone.

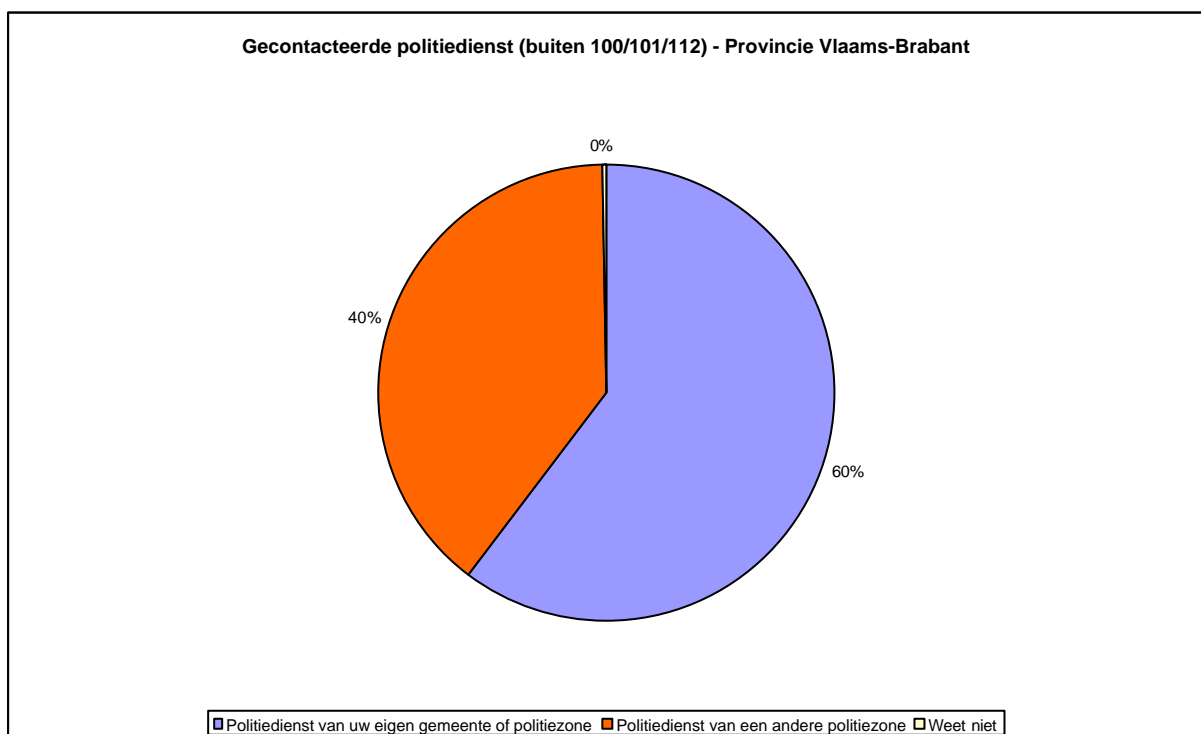

Fig.: Gecontacteerde politiedienst (met uitzondering van 100/101/112) bij het laatste delict in de provincie Vlaams Brabant. (tabel VG 1st A.).

5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact

Met betrekking tot de globale tevredenheid van de slachtoffers over het contact met de politie in het kader van het laatste slachtofferschap, stellen we vast dat dit over het algemeen vaker als positief wordt ervaren (50% is tevreden of zeer tevreden) dan als negatief (29% is ontevreden of zeer ontevreden) in de provincie Vlaams Brabant.

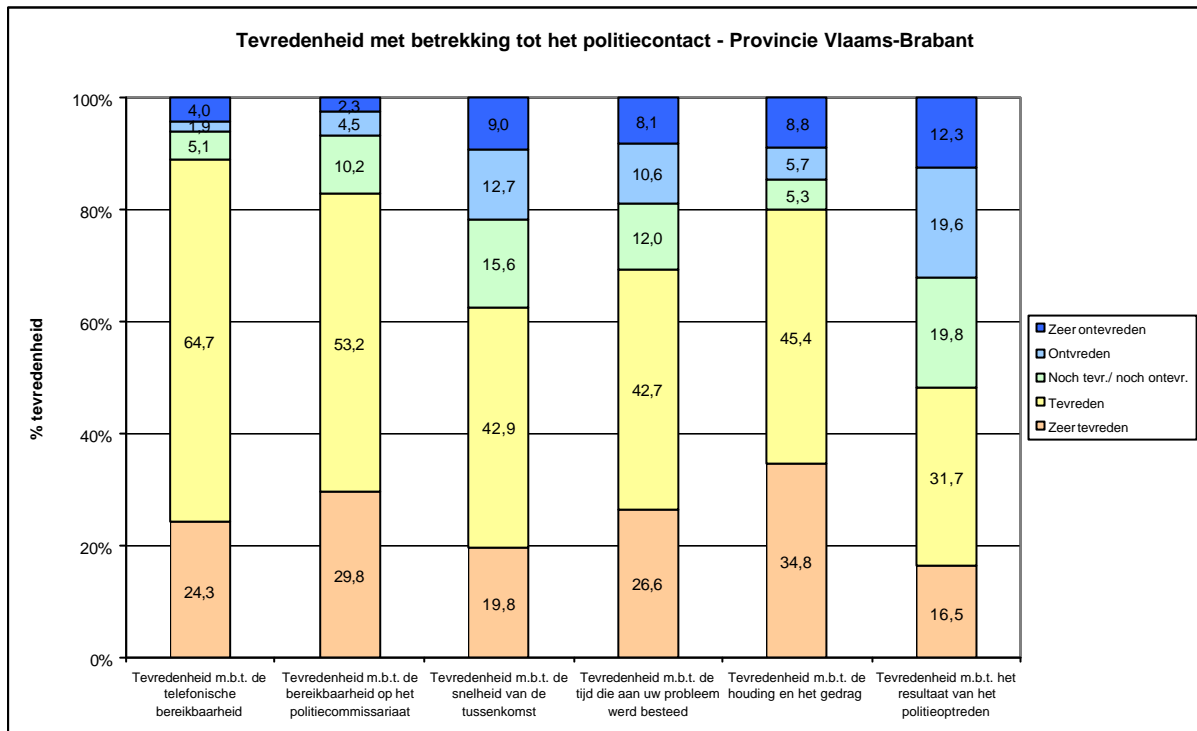

Fig. : Tevredenheid m.b.t. het politiecontact in 2009 (Tabellen VG lst B.2. t/m B.7.)

Personen die contact hebben gehad met de politiediensten naar aanleiding van hun (laatst overkomen) slachtofferschap zijn voornamelijk tevreden over de telefonische bereikbaarheid (89% is hierover tevreden tot zeer tevreden), de bereikbaarheid op het politiecommissariaat (83% is tevreden tot zeer tevreden) en de houding en het gedrag van de politie (80% is (zeer) tevreden hierover) in de provincie Vlaams Brabant.

Ook over de andere politieoptredens in het kader van het slachtofferschap zijn de respondenten (zeer) tevreden, zij het in iets mindere mate: de tijd die aan hun probleem werd besteed (69%) en de snelheid van de tussenkomst (63%). 48% van de respondenten, tenslotte, was (zeer) tevreden over het resultaat van het politieoptreden. Daarentegen was 32% (zeer) ontevreden over het uiteindelijke resultaat.

In vergelijking met het federale niveau zijn de respondenten in de provincie Vlaams-Brabant even (zeer) tevreden over het politiecontact naar aanleiding hun laatste delict.

Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap

De Veiligheidsmonitor omvat ook vragen die handelen over het politieel functioneren in het algemeen. De vragen hebben betrekking op

- de globale waardering van de bevolking ten opzichte van het politiewerk in België
- de globale waardering (alsook de relatieve voor bepaalde aspecten) van de bevolking ten opzichte van het politiewerk van de gemeente
- de kwaliteiten van het politiepersoneel
- het belang en de kwaliteit van het werk besteed aan de verschillende taken tijdens de politiediensten

6.1. Frequentie en aard van de contacten

Het percentage burgers, dat tijdens de afgelopen 12 maanden buiten het kader van een misdrijf contact heeft gehad met politiediensten in de provincie Vlaams-Brabant, bedraagt 31%. Het betreft in ongeveer 77% van de gevallen een contact met de politie van de eigen gemeente of politiezone.

6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten

77% van de inwoners van de provincie Vlaams-Brabant verklaart tevreden of zeer tevreden te zijn over het laatste contact met de politiediensten.

Bij opsplitsing van het politieoptreden naar diverse aspecten ervan, blijkt 87% van de respondenten (zeer) tevreden te zijn over de beschikbaarheid en bereikbaarheid van de politiedienst, 83% is (zeer) tevreden over de houding en het gedrag en 74% is (zeer) tevreden over het resultaat van de politietussenkomst.

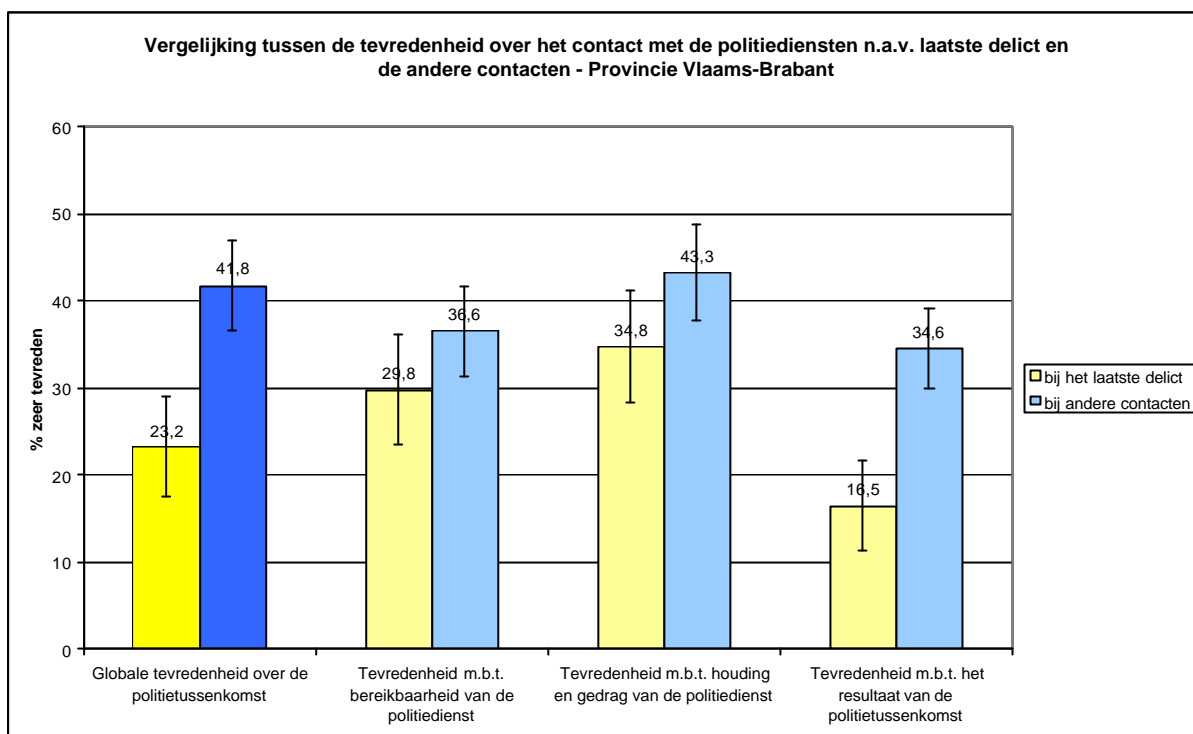

Fig. : Vergelijking tussen de tevredenheid over het contact met de politiediensten n.a.v. laatste delict en de andere contacten in de provincie Vlaams-Brabant (in 2009) Enkel de antwoorden “zeer tevreden” worden in de grafiek afgebeeld. (Tabellen VG lst B.1., VG and C.1., VG lst B.3., VG and C.2., VG lst B.6., VG and C.3., VG lst B.7., VG and C.4.).

Bovenstaande grafiek geeft de antwoorden “ZEER tevreden” weer. Wanneer men deze antwoorden van de respondenten die slachtoffer waren geworden van een delict, vergelijkt met die van de personen die om een andere reden contact hadden met de politie (administratieve handeling, vragen van de weg, bekeuring, ...), stelt men een significant verschil vast tussen beide.

Globaal gezien zegt 42% van de burgers in de provincie Vlaams-Brabant zeer tevreden te zijn over het contact met de politie om andere redenen, terwijl het percentage naar 23% terugvalt, wanneer het gaat om een contact in het kader van slachtofferschap. Deze percentages zijn respectievelijk 39% en 19% op federaal niveau.

Dit verschil is het grootst met betrekking tot het resultaat van de politietussenkomst. Slachtoffers zijn hier significant minder zeer tevreden (17%) dan niet-slachtoffers (35%). Ook de tevredenheid met betrekking tot de beschikbaarheid en de bereikbaarheid van de politiedienst is verschillend; van de slachtoffers is 30% zeer tevreden hierover, tegenover 37% van de niet-slachtoffers. Tenslotte zijn de slachtoffers minder zeer tevreden dan de niet-slachtoffers over de houding en het gedrag van de politiedienst: 35% versus 43%.

Hoofdstuk 7 : Politiefuncties

7.1. Globale waardering van het functioneren van de politie in België

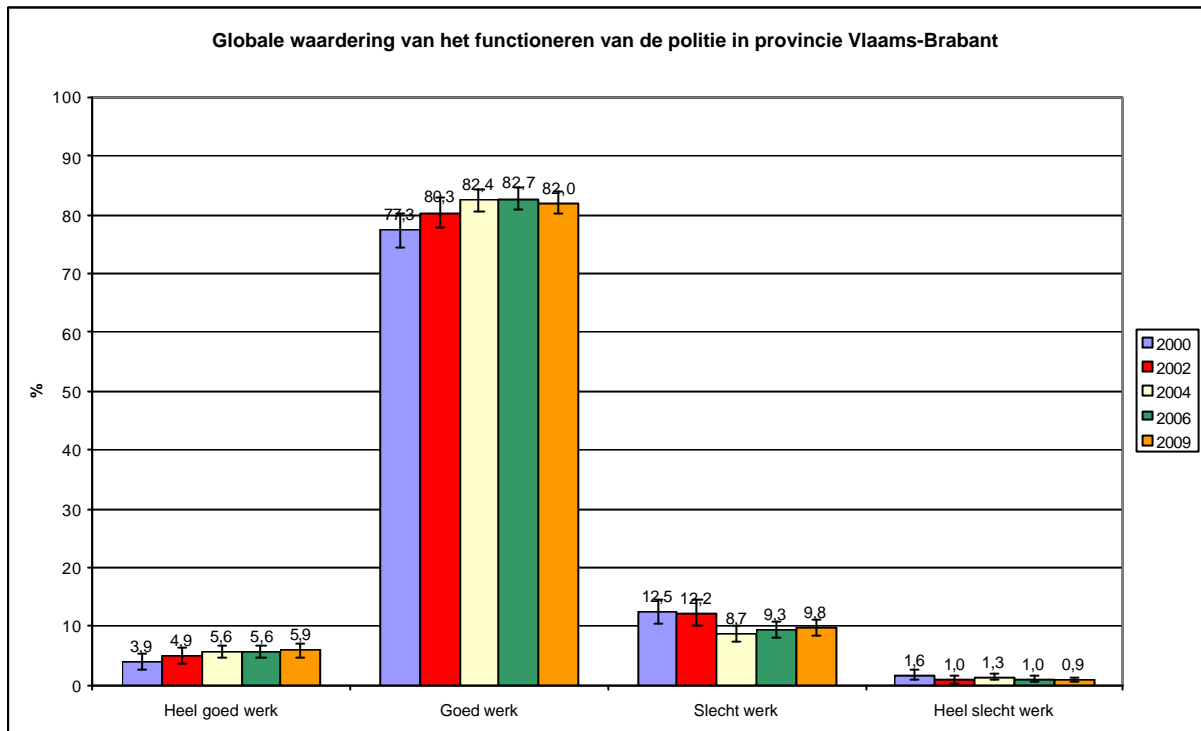

Fig. : Globale waardering van het functioneren van de politie in België in 2000, 2002, 2004, 2006 en 2009 (Tabel: VG pol A.1.). Dit deel werd pas in de vragenlijst van 2000 toegevoegd waardoor vergelijking niet mogelijk is met de jaren voor 2000.

Op federaal niveau meent het merendeel van de burgers – namelijk 89% – dat de politie goed (tot zeer goed) werk levert in België. De burgers die vinden dat de politiediensten slecht (tot zeer slecht) werk leveren in België vertegenwoordigen 9%. De overige 2% heeft hierover geen mening.

In de provincie Vlaams-Brabant meent 88% van de burgers dat de politie (zeer) goed werk levert in België. Dit resultaat situeert zich rond het federale percentage. 11% van de inwoners van de provincie Vlaams-Brabant is daarentegen van mening dat de politiediensten (zeer) slecht werken. De rest zegt hierover geen mening te hebben..

Het aantal respondenten dat vindt dat de politie goed (of zeer goed) werkt, is de laatste jaren stabiel gebleven in de provincie Vlaams-Brabant. Vergeleken met 2000, stelt men een significante toename vast van de waardering over het politiewerk bij de ondervraagde burgers: van 81% in 2000 naar 88%. Het percentage inwoners van de provincie Vlaams-Brabant dat van mening is dat de politie in België slecht (of zeer slecht) werk levert, is dan ook gedaald van 14% in 2000 naar 11% in 2009.

7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :

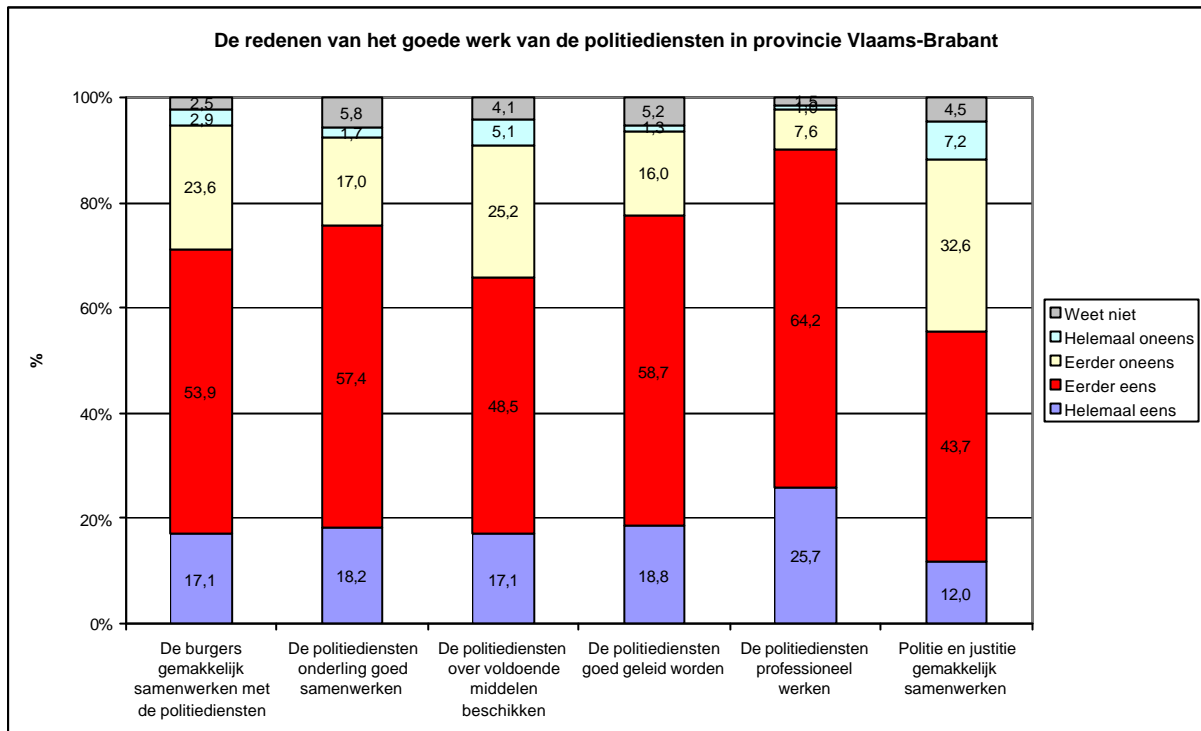

Fig. : De redenen van het goede werk van de politiediensten in 2009 (Tabellen: VG pol A.2.1. t/m VG pol A.2.6.).

Voor de meerderheid van de inwoners van de provincie Vlaams-Brabant is het feit dat de politiediensten goed werk leveren, te wijten aan hun professionalisme (90% is helemaal akkoord of akkoord). De burgers zijn eveneens de menig toegedaan dat de goede leiding van de diensten (78%), de goede samenwerking tussen de politiediensten onderling (76%) en met de burgers (71%) bijdragen aan de goede politiewerking.

De inwoners van de provincie Vlaams-Brabant die vinden dat de politie goed werk verricht, blijven meer verdeeld over de andere aangeboden redenen voor de kwaliteit van het politiewerk. Zo is 66% van de bevolking het er (helemaal) over eens dat de politie over voldoende middelen beschikt. Tenslotte blijkt dat slechts een kleine meerderheid (56%) van de bevolking de goede werking van de politie toeschrijft aan de samenwerking politie/justitie.

De meeste percentages voor deze items liggen in de lijn van de federale resultaten. Uitzondering geldt de samenwerking tussen de politie en justitie, die in Vlaams-Brabant iets minder scoort dan op federaal niveau (56% versus 60%). Omgekeerd vinden meer Vlaams-Brabanders dat het beschikken over voldoende middelen bijdraagt aan de goede politiewerking, dan op federaal niveau (66% versus 61%).

7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :

Aan de bevroegde personen die antwoordden dat ze van mening waren dat de politiediensten slecht tot zeer slecht werkten, werd gevraagd wat hiervoor de redenen waren.

De voornaamste redenen die de burgers die deelnamen aan de federale enquête opgaven, waren: het feit dat politie en justitie niet goed samenwerken (74%) en het onvoldoende professioneel werken van de politiediensten (73%).

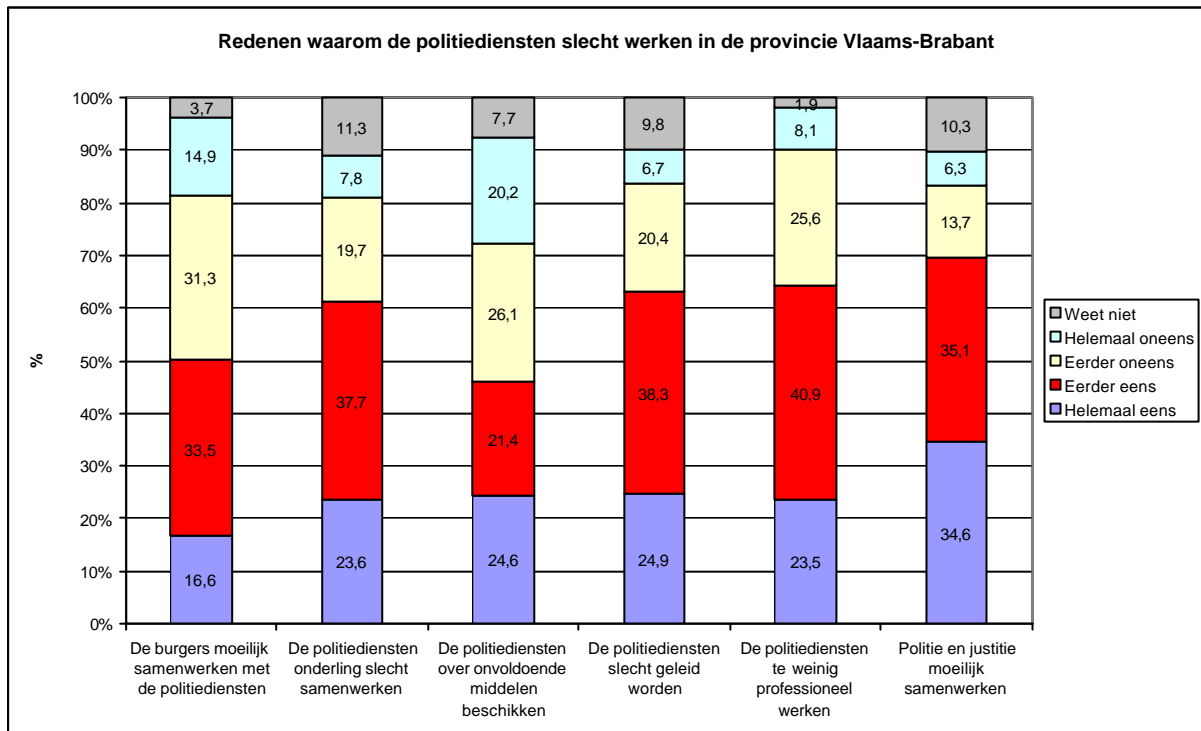

Fig.: De redenen van het slechte werk van de politiediensten in 2009 (Tabellen: VG pol A.3.1. t/m VG pol A.3.6.).

De twee voornaamste redenen, genoemd op het federale niveau, worden eveneens door de inwoners van de provincie Vlaams-Brabant als de belangrijkste redenen voor de slechte kwaliteit van het politiewerk genoemd. Zo is 70% van oordeel dat politie en justitie onvoldoende samenwerken. 64% van de respondenten in de provincie Vlaams-Brabant meent dat de politiediensten te weinig professioneel werken. Nog 63% van de inwoners van deze provincie, die van mening zijn dat de politie slecht werk levert, wijt dit aan de slechte leiding van de politie en 61% aan de onvoldoende samenwerking tussen de politiediensten onderling. Over de overige aspecten was men iets minder eensgezind; zij werden in ongeveer de helft van de gevallen of minder genoemd.

De percentages in Vlaams-Brabant liggen doorgaans lager dan deze op federaal niveau. Zo meent in de provincie Vlaams-Brabant 46% van de burgers dat de politie onvoldoende professioneel werkt en dat de slechte werking hieraan te wijten is. Op federaal niveau bedraagt dit 55%. Wat betreft de samenwerking tussen de burgers en de politie liggen de cijfers bij beide niveaus op dezelfde lijn (50%).

7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep

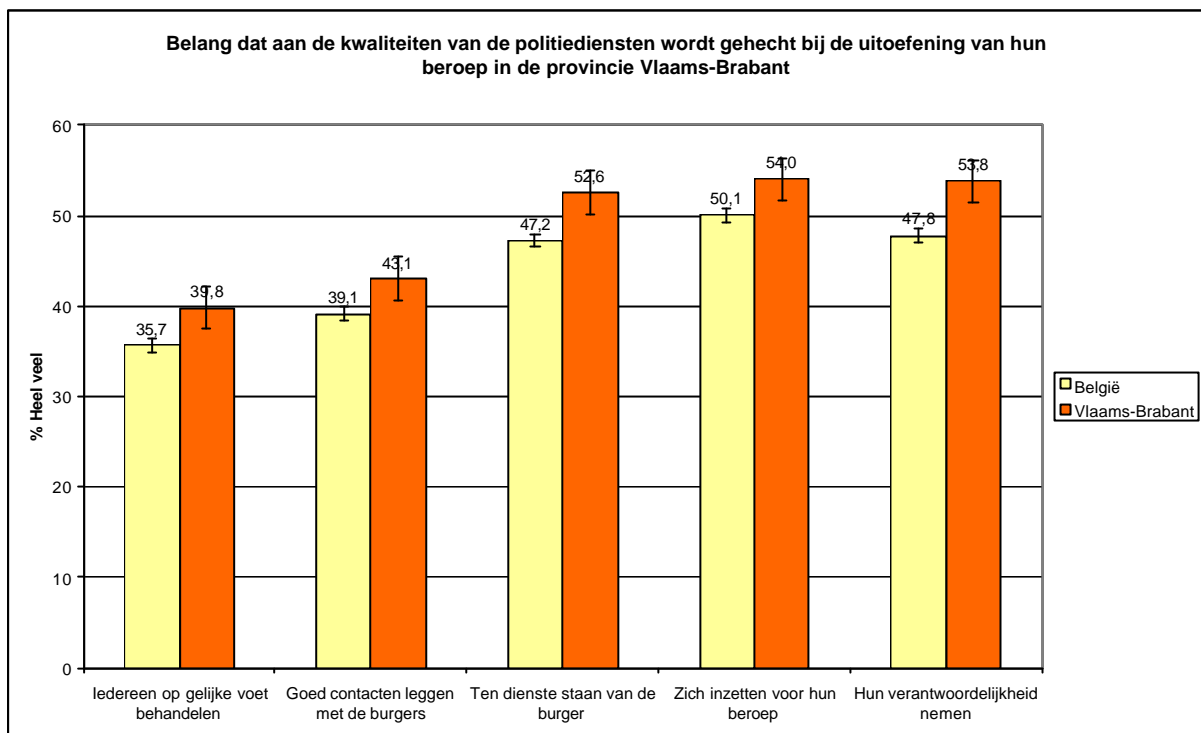

Fig. : De kwaliteiten van de politie, erkend tijdens de uitoefening van hun beroep in de provincie Vlaams-Brabant in 2009 (helemaal eens). De behandeling van de burgers. (Tabellen: VG pol C.1., VG pol C.2., VG pol C.3., VG pol C.4., VG pol C.5.).

De grafiek geeft de percentages weer voor de respondenten die meenden dat de politiemensen bij de uitoefening van hun beroep HEEL veel belang hechten aan de betreffende kwaliteit.

De inzet voor hun beroep, het verantwoordelijkheidsgevoel en de dienst naar de burger toe worden door meer dan (ruim) de helft van de ondervraagde burgers in de provincie Vlaams-Brabant geheel erkend.

Iets minder dan de helft van de burgers in deze provincie is het er helemaal mee eens dat de politiediensten veel belang hechten aan het leggen van goede contacten met de burgers (43%) en het op gelijke voet behandelen van de burgers, ongeacht de nationaliteit, religie, sociaal statuut of geslacht (40%) en dat dit tot uitdrukking gebracht wordt door de politie tijdens de uitoefening van haar werk. Wat het gelijk behandelen van de burgers betreft, betekent dit dat, omgekeerd, bijna één op vijf vindt dat dit niet echt (14%) of helemaal niet (5,8%) tot uiting komt bij de politiemensen in de uitoefening van hun beroep.

In vergelijking met het federale niveau worden de genoemde kwaliteiten door de burgers in de provincie Vlaams-Brabant meer positief omschreven. Voor alle categorieën wordt in meerdere mate geheel erkend dat de politieambtenaren er veel belang aan hechten en dit voor iedere categorie op significante wijze.

7.5. Waardering van de verschillende politietaken

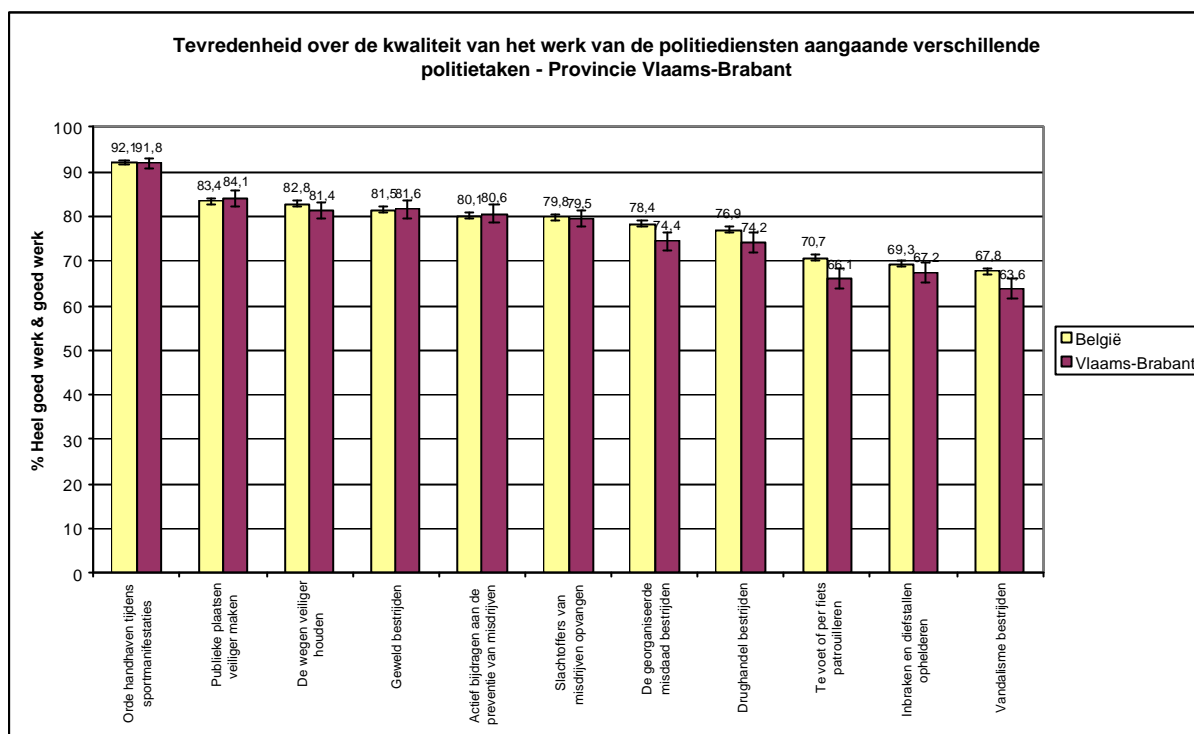

Fig. : de belangrijkheid van de verschillende politietaken volgens de burgers in 2009 in de provincie Vlaams-Brabant (Tabellen: VG pol D.1., VG pol D.2., VG pol D.3., VG pol D.4., VG pol D.5., VG pol D.6., VG pol D.7., VG pol D.8., VG pol D.9., VG pol D.10., VG pol D.11.).

Wanneer de inwoners van de provincie Vlaams-Brabant gevraagd wordt of de politiediensten hun verschillende politietaken al dan niet correct vervullen, verkrijgt men het volgende resultaat.

Ruim **90%** van de burgers is van mening dat de politiediensten (zeer) goed werk verrichten op het vlak van ordehandhaving tijdens sportmanifestaties. Dit is ook op federaal niveau de meeste gewaardeerde politietoek.

Ongeveer **80% à 85%** vindt dat de politie (heel) goed werk levert op het gebied van het veiliger houden van de wegen, de publieke plaatsen veiliger maken, geweld bestrijden, actief bijdragen aan de preventie van misdrijven en slachtoffers van misdrijven opvangen. Deze percentages liggen in de lijn van deze op het federale niveau.

Bijna **75% à 80%** van de respondenten is van mening dat de politie (heel) goed werk levert inzake het bestrijden van de georganiseerde misdaad en van de drughandel. Hier betonen de Vlaams-Brabanders zich minder tevreden dan de gemiddelde Belg.

Omstreeks **65%**, tenslotte, vindt dat de politie (heel) goed werk levert betreffende het patrouilleren te voet of per fiets, het ophelderen van diefstallen en inbraken en het bestrijden van vandalisme. Ook over deze aspecten, significant voor het patrouilleren te voet / per fiets en het bestrijden van vandalisme, zijn de inwoners van Vlaams-Brabant minder tevreden dan op federaal niveau.

7.6. De wijkagent / buurtinspecteur

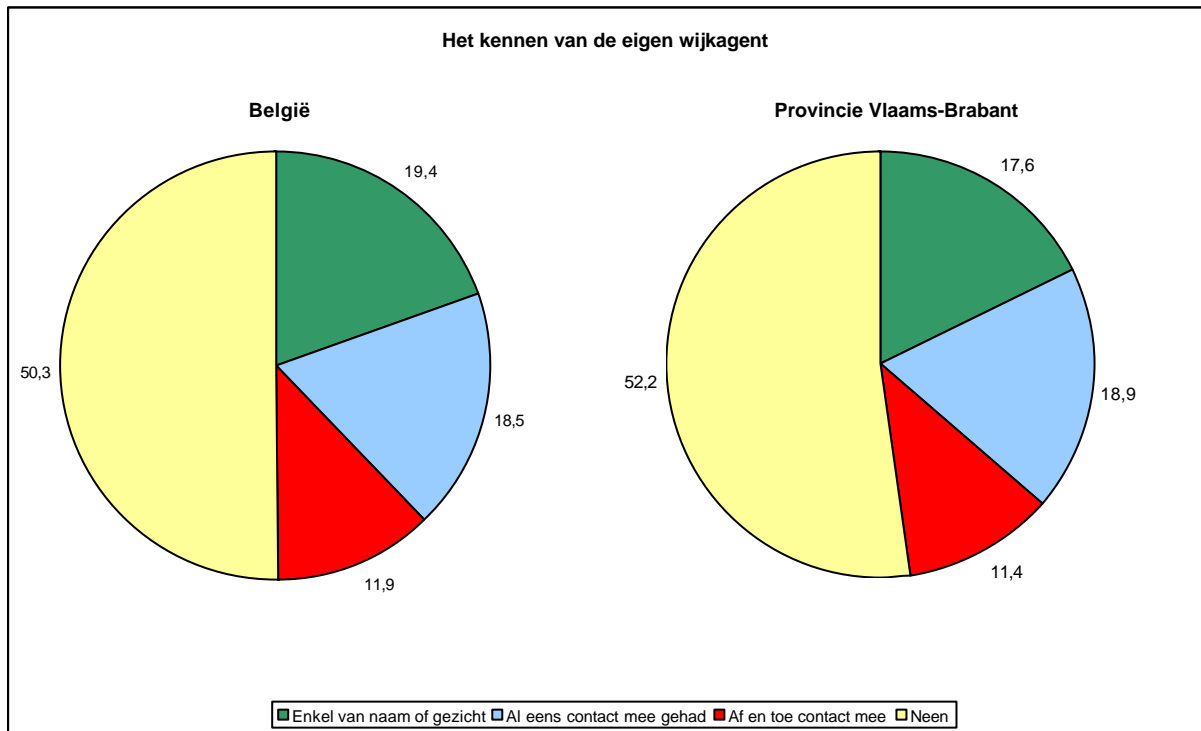

Fig. : Het kennen van de eigen wijkagent in 2009, in België en in de provincie Vlaams-Brabant (Tabel: VG pol E.1).

De helft van de Belgische bevolking verklaart de wijkagent / buurtinspecteur niet te kennen. In de provincie Vlaams-Brabant is dit aantal nog iets meer: 52% van de inwoners kent hem of haar helemaal niet. Niettemin zou 34% van de Vlaams-Brabantse respondenten graag meer contact hebben met hun wijkagent. Deze vraag is 35% op niveau van het land.

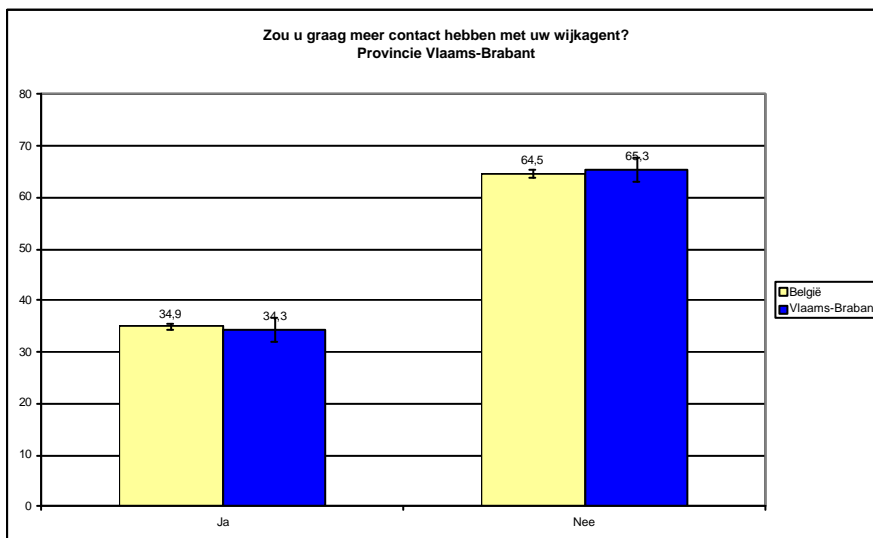

Fig.: De wens de wijkagent beter te kennen (Tabel:VG pol. E.2.)

Onder de respondenten in de provincie Vlaams-Brabant die hun wijkagent wel kennen, kent bijna 18% hem/haar van zien of naam, 19% heeft reeds contact gehad met de wijkagent en slechts 11% heeft af en toe contact met zijn/haar wijkagent.